

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODY PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ I TERAPEUTYCZNEJ Z DZIECKIEM PRZEWLEKLE CHORYM		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	2-10
Język przedmiotu	Polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – posiada uporządkowaną wiedzę obejmującą terminologię związaną z chorobami przewlekłymi, ich teoretycznymi koncepcjami i klasyfikacjami		EK_W_02
	W 2 – posiada wiedzę w zakresie planowania procesu rehabilitacji, kształcenia i wychowania dzieci z różnymi rodzajami chorób przewlekłych w placówkach leczniczych, przedszkolach i szkołach; zna wybrane metody pracy terapeutyczno-wychowawczej z dziećmi przewlekle chorymi		EK_W_10
	W 3 – posiada pogłębioną wiedzę o uczestnikach działalności rehabilitacyjnej i edukacyjnej w zakresie organizacji i metodyki kształcenia dzieci przewlekle chorych w systemie integracyjnym i włączającym		EK_W_02

Umiejętności	U 1 – potrafi rozpoznać specjalne potrzeby wychowawcze i edukacyjne dziecka z chorobą przewlekłą, wybiera i stosuje właściwy dla podejmowanej działalności terapeutyczno-wychowawczej sposób postępowania												EK_U_01
	U 2 - potrafi analizować i krytycznie oceniać przydatność różnych metod i środków pracy oraz dokonać ich adekwatnego doboru, uwzględniając potrzeby indywidualne dziecka z chorobą przewlekłą												EK_U_07
	U 3 – potrafi realizować działania wspierająco-pomocowe w środowisku szkolnym i rodzinnym dziecka z chorobą przewlekłą, uwzględniając jego indywidualne potrzeby i możliwości												EK_U_10
Kompetencje społeczne	K 1 – jest gotów do samodzielnego podejmowania decyzji; krytycznej oceny własnych działań; podejmowanych działań przez zespoły, w których uczestniczy oraz przyjmowania odpowiedzialności za skutki tych działań; ma dużą świadomość znaczenia własnego profesjonalizmu												EK_KS_04
	K 2 – angażują się we współpracę z uczestnikami procesu terapii i wychowania dziecka z chorobą przewlekłą												EK_KS_07
	K 3 – dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne, które związane są z własną i cudzą pracą; postępuje zgodnie z zasadami etyki												EK_KS_15
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia												
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną												
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda projektu,												
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie												
	Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę												
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne	
	x	X		X	X		x	x					
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10	50		10	10		10	10					
TREŚCI MERYTORYCZNE													

Wymagania wstępne	Zakres wiedzy z biomedycznych podstaw rozwoju, psychologii, pedagogiki specjalnej, dydaktyki specjalnej.
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Uzyskanie wiedzy w zakresie podstawowej terminologii związanej z chorobą przewlekłą, teoretycznych koncepcji choroby przewlekłej, jej klasyfikacji, charakterystyki funkcjonowania jednostek z chorobą przewlekłą.</p> <p>C 2 – Uzyskanie wiedzy dotyczącej opieki zdrowotnej i zaspokajania specyficznych potrzeb dzieci z chorobą przewlekłą w zakresie kształcenia, wychowania i terapii; sytuacji rodziny wychowującej dziecko z chorobą przewlekłą i form jej wsparcia.</p> <p>C 3 – Posiadanie umiejętności praktycznego wspomagania rozwoju dziecka przewlekłe chorego poprzez dobór właściwych metod, form i strategii terapeutycznych; analitycznego i krytycznego spojrzenia na wspomaganie rozwoju dziecka przewlekłe chorego w poszczególnych etapach jego rozwoju.</p>
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład: Podstawowa terminologia związana z chorobą przewlekłą. Teoretyczne koncepcje choroby przewlekłej, jej klasyfikacje. Charakterystyka dzieci z poszczególnymi rodzajami choroby przewlekłej. Konsekwencje utraty pełnej sprawności w sytuacji choroby przewlekłej. Założenia teoretyczne w zakresie wspierania rozwoju dzieci przewlekłe chorych. Podejmowanie działań w zakresie wczesnej interwencji oraz rokowania z uwzględnieniem możliwości rozwoju osobistego dziecka i warunków w jakich będzie realizowana rehabilitacja.</p> <p>Ćwiczenia: Funkcjonowanie i formy wsparcia dziecka z chorobą przewlekłą w warunkach szpitalnych, przedszkolnych i szkolnych. Oddziaływania wychowawcze wobec dziecka z chorobą przewlekłą, wybrane formy terapii wychowawczej – terapia spoczynkowa, relaksacyjna i uczynniająca. Metody i techniki terapii wspomagającej rozwój dziecka z chorobą przewlekłą – Metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne, Metoda Integracji Sensorycznej, Metoda Dobrego Startu, zabawowa, muzykoterapia, choreoterapia, biblioterapia, techniki arteterapeutyczne, techniki modelowania zachowań, drama, trening umiejętności społecznych. Indywidualne programy pracy terapeutycznej z dzieckiem z chorobą przewlekłą. Problemy związane z funkcjonowaniem uczniów chorobami przewlekłymi w środowisku rodzinnym i szkolnym. Współpraca z rodzicami i opiekunami dzieci z chorobą przewlekłą.</p>
Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Góralczyk E., <i>Dziecko przewlekłe chore. Psychologiczne aspekty funkcjonowania dziecka w szkole i przedszkolu</i>, Warszawa 2009, CMPP-P. 2. Maciarz A., <i>Psychoemocjonalne i wychowawcze problemy dzieci przewlekłe chorych</i>, Kraków 2001, Oficyna Wydawnicza Impuls. 3. Maciarz A., <i>Dziecko przewlekłe chore: opieka i wsparcie</i>, Warszawa 2006, Rebis. 4. Pilecka W., <i>Przewlekła choroba somatyczna w życiu i rozwoju dziecka</i>, Kraków 2002, Wydawnictwo UJ. 5. Pecyna M. B., <i>Dziecko i jego choroba</i>, Warszawa 2000, Wydawnictwo Akademickie Żak. 6. Woynarowska B. (red.), <i>Uczniowie z chorobami przewlekłymi. Jak wspierać ich rozwój, zdrowie i edukację</i>, Warszawa 2010, PWN.

Literatura uzupełniająca	1. Kott T. (red.), <i>Uczeń z przewlekłą chorobą i uczeń z zaburzeniami psychicznymi w szkole ogólnodostępnej</i> , Warszawa 2005, MEN.		
	2. Maciarz A., <i>Pedagogika lecznicza i jej przemiany</i> , Warszawa 2001, Wydawnictwo Akademickie Żak.		
	3. Obuchowska I., Krawczyński M., <i>Chore dziecko</i> , Warszawa 1991, Nasza Księgarnia.		
	4. Pilecka W. (red.), <i>Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży</i> , Wydawnictwo UJ, Kraków 2011.		
	5. Woynarowska B. (red.), <i>Zdrowie i szkoła</i> , Warszawa 2000, Wydawnictwo Lekarskie PZWL.		
	6. Heaton J. K., <i>Podstawy umiejętności terapeutycznych</i> , GWP, Gdańsk 2003.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	29
	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	15	17
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	15
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	10	10
	Przygotowanie projektu /prezentacji	15	15
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: Dr Mariusz Garbiec		Zespół dydaktyczny: Dr Mariusz Garbiec	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	REHABILITACJA PRZEZ TWÓRCZOŚĆ		
Kierunek	PEDAGOGIKA-SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	drugi-dziesiąty
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – Student zna wybrane aspekty dotyczące interdyscyplinarnej wiedzy w dziedzinie oddziaływania przez sztukę; W 2 – posiada wiedzę na temat mechanizmów zaburzeń jednostki; W 3 – ma wiedzę o środkach artystycznych i estetycznych, stosowanych wobec jednostki z deficytami.		EK_W_03 EK_W_04 EK_W_12
Umiejętności	U 1 – Student potrafi samodzielnie pozyskiwać dane potrzebne dla analizy zaburzeń i dysfunkcji jednostki U 2 – umie stosować procedury arteterapeutyczne w odniesieniu do rodzaju potrzeb i deficytów osób niepełnoprawnych U 3 – potrafi wykorzystywać dotychczasową wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej do projektowania programów i zajęć warsztatowych z wykorzystaniem metod i technik terapii poprzez sztukę		EK_U_01 EK_U_04 EK_U_07
Kompetencje społeczne	K 1 – Student potrafi pracować w grupie, organizować proces grupowy, moderować zajęcia z wykorzystaniem środków wyrazu artystyczno-estetycznego; K 2 - jest świadomy standardów etycznych w posługiwaniu się środkami sztuki w procesie rehabilitacji indywidualnej i społecznej osób niepełnosprawnych; K 3 - jest świadomy i gotowy do zwiększania własnych kompetencji oraz rozumie potrzebę ciągłego rozwoju kompetencji w zakresie teorii i praktyki terapii przez sztukę, kierowanej do jednostek z deficytami.		EK_KS_07 EK_KS_08 EK_KS_16

Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem), metoda przypadków, metody aktywizujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
			x						x			
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)			50%						50%			
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Student powinien posiadać wiedzę z zakresu psychologii ogólnej, psychopatologii i rehabilitacji osób niepełnosprawnych .											
Cele przedmiotu	C 1 – zapoznanie Studenta z teoretycznymi i praktycznymi podstawami oddziaływań terapii przez sztukę osób niepełnosprawnych; C - 2 wyjaśnienie kluczowych problemów kształtowania pożądanych zmian w rozwoju i funkcjonowaniu osób z różnymi rodzajami i stopniem niepełnosprawności; C - 3 zaznajomienie Studenta z metodami i technikami terapii przez sztukę.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Wykład: 1. Podstawowe zagadnienia teoretyczne terapii przez sztukę: prezentacja najważniejszych teorii z zakresu psychologii i psychopatologii twórczości. 2. Podstawowe treści związane z formami pracy twórczej: walory wyrazu artystycznego i estetycznego w pracy z osobami niepełnosprawnymi. Cele i zadania pracy twórczej w procesie rehabilitacji. 3. Terapeutyczno- artystyczne środki wyrazu: relaksacyjna funkcja sztuki, sposoby przezwycięzania niewiary we własne siły, kompensacja poprzez udział w procesie tworzenia u osób wykazujących określone dysfunkcje i niepełnosprawności. 4. Rehabilitacja z treningiem twórczości: cele, zadania, formy, sposoby organizowania zajęć, (metody pracy warsztatowej). 5. Idea wykorzystania sztuki z udziałem uczenia się przez warunkowanie społeczne, instrumentalne i ukierunkowane: sposoby wyrażania konfliktowych, trudnych i traumatycznych treści oraz ich przezwycięzania, sposoby wykorzystaniu mechanizmów obronnych w zaspakajaniu potrzeb emocjonalnych, poczucia własnej wartości, akceptacji oraz afirmacji życia. Ćwiczenia: 1. Wyrażanie wartości z udziałem środków artystycznych i estetycznych: plastycznych, muzycznych, literackich nasyconych czynnikami intelektualnymi i zmysłowymi o wartościach artystyczno-estetycznych, terapeutycznych i wychowawczych. 2. Ergantropia A. Nowckiego: podstawowe założenia, praktyczne odniesienia do procesu terapii przez sztukę. 3. Organizowanie procesu terapii przez sztukę: zajęcia praktyczne.											

Literatura podstawowa	<p>Frydel- Jasińska E.: <i>Terapia przez sztukę</i> // W: Sztuka w kontekście oddziaływania na człowieka / red. nauk. Lidia Kataryńczuk-Mania, Juliusz Karcz. -Zielona Góra : Oficyna Wydawnicza UZ, 2006.</p> <p>Kowalska E., Kowalski M.: <i>Terapia przez sztukę jako przejaw aktywnej postawy wobec zdrowia</i> // W: Sztuka w kontekście oddziaływania na człowieka / red. nauk. Lidia Kataryńczuk-Mania, Juliusz Karcz. - Zielona Góra : Oficyna Wydawnicza UZ, 2006.</p> <p>Uberman Marta : <i>Terapia przez sztukę w systemie oddziaływań opiekuńczych, wychowawczych i resocjalizujących</i> // W: Dziecko i rodzina : społeczne powinności opieki i wychowania / pod red. Urszuli Grucy-Miąsik. - Rzeszów : Wydaw. Uniwersytetu Rzeszowskiego, 2007.</p> <p>Węgrzyn-Białogłowicz Krystyna : <i>Warsztaty twórcze w pracy wychowawczo-terapeutycznej z nieletnimi</i> // W: Optymalizacja oddziaływań resocjalizacyjnych w Polsce i niektórych krajach europejskich / red. Franciszek Kozaczuk. - Rzeszów : Wydaw. Uniwersytetu Rzeszowskiego, 2006.</p>		
Literatura uzupełniająca	<p>Jutrzyzna E.: <i>Niektóre aspekty terapii przez sztukę osób niewidomych i upośledzonych umysłowo</i> // W: Sztuka w kontekście oddziaływania na człowieka / red. nauk. Lidia Kataryńczuk-Mania, Juliusz Karcz. - Zielona Góra : Oficyna Wydawnicza UZ , 2006.</p> <p>Karolak W.: <i>Rysunek w arteterapii</i>. - Wyd. 2. - Łódź : Wydawnictwo Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej, 2007.</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	29
	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	17
	Przygotowanie prac pisemnych	5	5
	Przygotowanie do ćwiczeń	5	5
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	15	15
	Przygotowanie projektu /prezentacji	15	15
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020		
Koordynator przedmiotu: Dr Ewelina Konieczna	Zespół dydaktyczny: Dr Ewelina Konieczna		

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODYCZNE ASPEKTY KINEZYTERAPII		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	2-10
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W1. – Student posiada podstawową wiedzę z zakresu kinezyterapii, zna podstawowe kierunki rozwoju rehabilitacji leczniczej oraz zna techniki i procedury rehabilitacji ruchowej		EK_W_08
	W2. – Student zna i rozumie mechanizmy rozwoju psychoruchowego dzieci i młodzieży oraz patofizjologię i etiologię zaburzeń w sferze ruchowej oraz zna zasady usprawniania rozwoju motorycznego dzieci		EK_W_01
	W3. – Student zna podstawowe metody i techniki stosowane w kinezyterapii		EK_W_10
Umiejętności	U1. – Student potrafi dostosować stosowane metody stosowane w kinezyterapii i metody doskonalenia rozwoju motorycznego do potrzeb dziecka		EK_U_01
	U2. – Student potrafi nawiązać pozytywny kontakt z dzieckiem w trakcie ćwiczeń ruchowych, prowadzić rozmowę terapeutyczną ze swoim podopiecznym w sposób zindywidualizowany i adekwatny do jego potrzeb		EK_U_05
	U3. – Student potrafi aktywizować dziecko do ćwiczeń ruchowych poprzez zabawę i zadbać o jego bezpieczeństwo w trakcie realizacji zadań z zakresu kinezyterapii biernej i czynne		EK_U_07
Kompetencje społeczne	K1. – Wykazuje odpowiedzialność moralną za swojego podopiecznego oraz charakteryzuje się odpowiedzialnością za wykonywanie powierzonych mu zadań		EK_KS_2
	K3. - Szanuje godność i autonomię osób powierzonych opiece		EK_KS_14
	K2. - Rzetelnie i dokładnie wykonuje powierzone zadania, czuje się odpowiedzialny za efekty swojej pracy i jest przekonany o konieczności zachowania się w sposób profesjonalny		EK_KS_15
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny		

Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X			X				X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	30			50				20				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	<p>C 1 - Poznanie mechanizmów rozwoju psychomotorycznego u dzieci i młodzieży oraz celów, zadań, wskazań, przeciwwskazań i zasad różnych metod rehabilitacji ruchowej</p> <p>C 2 - Poznanie zagadnień z zakresu kinezyterapii, w tym szczególnie metod doskonalenia rozwoju motorycznego dzieci</p> <p>C 3 - Nabycie umiejętności wykorzystywania wybranych metod kinezyterapii - usprawniania ruchowego dzieci w praktyce</p> <p>C 4 - Rozwijanie pozytywnego stosunku do osób z deficytami oraz dbałości o ich bezpieczeństwo podczas zajęć ruchowych z zakresu kinezyterapii</p>											
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie pojęć rozwoju motorycznego, neurogenezy, apoptozy, synaptogenezy, mielinizacji i plastyczności układu nerwowego 2. Omówienie mechanizmów rozwoju psychomotorycznego u dzieci i młodzieży oraz celów, zadań, wskazań, przeciwwskazań i zasad różnych metod rehabilitacji ruchowej 3. Wprowadzenie zagadnień rehabilitacji ruchowej, kinezyterapii i fizjoterapii w kontekście pedagogiki specjalnej 4. Omówienie rozwoju postawy u niemowląt i dzieci oraz osób z niepełnosprawnością 5. Omówienie celów, zadań, wskazań, przeciwwskazań i zasad wybranych metod rehabilitacji ruchowej 6. Wskazanie roli rodziny w działaniach z zakresu rehabilitacji ruchowej dziecka <p>Ćwiczenia:</p> <p>Omówienie i charakterystyka wybranych metod rehabilitacji ruchowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ruch rozwijający wg V Sherborne • Metoda Carla Orffa, gimnastyki twórczej (ekspresyjnej) wg Rudolfa Labana, Gimnastyki rytmicznej wg Alfreda i Marii KNEISSOW • Metoda integracji sensorycznej • Metoda Wojty • Metoda Bobath • Metoda Phelps • Metoda Faya • Metoda Domana i Delacato • Metoda kinezylogii edukacyjnej • Metoda stymulacji bazalnej • Metoda PNF 											

Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bogdanowicz M., Kasica A.: Ruch Rozwijający dla wszystkich. Harmonia, Gdańsk, 2003 2. Bogdanowicz M., Kisiel B., Przasnyska M.: Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka. WSiP, Warszawa, 1992 3. Dega W., Milanowska K.: Rehabilitacja medyczna. PZWL, Warszawa, 1993 Nowotny J.: Kształcenie umiejętności ruchowych. Postawy teoretyczne oraz aspekty praktyczne. ŚAM, Katowice 2002 4. Drewnakowa M.: Monachijska Funkcjonalna Diagnostyka Rozwojowa. Pierwszy rok życia. Kraków, 1994 5. Matyja M, Domagalska M.: Podstawy usprawniania neurorozwojowego wg Berty i Karela Bobathów, Śląska Akademia Medyczna, Katowice, 1998 6. Nowotny J.: Podstawy fizjoterapii. Wybrane metody fizjoterapii. Kasper, Kraków, 2005, tom III 7. Sadowska L.: Neurokinezyjologiczna diagnostyka i terapia dzieci z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego. AWF, Wrocław, 2001 8. Zembaty A.: Kinezyterapia. Kasper, Kraków, 2002, tom I., tom II. 		
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dega W., Milanowska K.: Rehabilitacja medyczna. PZWL, Warszawa, 1993 2. Wolański M.: Rozwój biologiczny człowieka. PWN, Warszawa, 1997 3. Hagel G.: Edukacja motoryczno- zdrowotna z metodyką. Szczecińska Szkoła Wyższa Collegium Balticum, Szczecin, 2013 4. Gniewkowski W.1983 „Metody twórcze w interpretacji Rudolfa Orffa” 5. Cieśliński A., (1995), Usprawnienie ruchowe dzieci z porażeniem mózgowym – Poradnik dla rodziców opracowany na podstawie materiałów zebranych i własnych; 		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	29
	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	17
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	20	20
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: mgr Monika Gibki		Zespół dydaktyczny: mgr Monika Gibki	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	FUNKCJONOWANIE I JAKOŚĆ ŻYCIA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ RUCHOWĄ I PRZEWLEKLE CHORYCH		
Kierunek	PEDAGOGIKA-SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	2-10
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – Zna i rozumie terminologię stosowaną w pedagogice specjalnej i jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych – pedagogice leczniczej W 2 – Zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, zwłaszcza w kontekście uwarunkowań funkcjonowania osób z niepełnosprawnością ruchową lub / i przewlekle chorych W 3 – Zna i rozumie podstawowe - ekonomiczne, prawne, etyczne, biologiczne, psychologiczne - uwarunkowania funkcjonowania osób niepełnosprawnych ruchowo lub / i z chorobami przewlekłymi		EK_W_02 EK_W_06 EK_W_09
Umiejętności	U 1 – Potrafi rozpoznać i zrozumieć specyficzne problemy funkcjonowania osób z niepełnosprawnością ruchową lub / i z chorobą przewlekłą U 2 – Potrafi realizować działania wspierająco pomocowe w środowisku rodzinnym i lokalnym osób z niepełnosprawnością ruchową lub / i z chorobą przewlekłą U 3 – Potrafi współpracować z rodziną i specjalistami w zakresie organizacji działań na rzecz rozwoju i podwyższenia jakości życia osób niepełnosprawnością ruchową lub / i chorobą przewlekłą		EK_U_05 EK_U_10 EK_U_12

Kompetencje społeczne	<p>K 1 –Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych i pomocowych w środowisku społecznym</p> <p>K 2 –Jest wrażliwy na wieloaspektowe potrzeby osób z niepełnosprawnością ruchową lub / i chorobą przewlekłą</p> <p>K 3 –Przejawia postawę aktywnej akceptacji osób z niepełnosprawnością narządu ruchu lub / i chorobą przewlekłą, ma świadomość konieczności prowadzenia działań pedagogicznych i pomocowych</p>												EK_KS_05 EK_KS_09 EK_KS_13
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia												
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną												
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja , metoda przypadków, metoda projektu, metody eksponujące												
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>												
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne	
	X	X				X	X	X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	20%	30%				15%	10%	10%	15%				
TREŚCI MERYTORYCZNE													
Wymagania wstępne	Student posiada elementarną wiedzę z zakresu biomedycznych podstaw rozwoju, człowieka ,psychologii rozwojowej i klinicznej oraz pedagogiki specjalnej												
Cele przedmiotu	<p>C 1 –Zapoznanie się z funkcjonowaniem osób z niepełnosprawnością ruchową lub/ i chorobą przewlekłą</p> <p>C 2 –Poznanie możliwości wsparcia oraz interwencji pomocowych / medycznych, psychologicznych, socjalnych , edukacyjnych, zawodowych/ służących podnoszeniu jakości ich życia</p> <p>C 3 – .Rozwijanie umiejętności oceny normalizacji, autonomii oraz warunków pomyślnej integracji społecznej osób z niepełnosprawnością ruchową lub/ i z chorobą przewlekłą</p>												

<p style="text-align: center;">Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Podstawowa terminologia przedmiotu : niepełnosprawność, niepełnosprawność ruchowa, choroba przewlekła, funkcjonowanie psychospołeczne, jakość życia • Niepełnosprawność, jako zjawisko społeczne powstające pod wpływem wielu czynników tj. biologicznych, historycznych, socjalnych i politycznych • Indywidualne i społeczne modele niepełnosprawności • Style chorowania i funkcjonowania społecznego • Samotność w niepełnosprawności i chorobie • Instytucjonalne i społeczne wsparcie osób z niepełnosprawnością ruchową i osób przewlekle chorych • Pojmowanie niepełnosprawności i choroby w wymiarze osobistym i społecznym • Twórcza aktywność osób z niepełnosprawnością ruchową i z chorobą przewlekłą <p>Ćwiczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jakość życia w chorobie i niepełnosprawności • Jakość życia w ujęciu obiektywnym i subiektywnym (poczucie jakości życia) • Czynniki wpływające na funkcjonowanie osób z niepełnosprawnością ruchową lub / i z chorobą przewlekłą oraz na ich jakość życia • Wskaźniki jakości życia • Najistotniejsze wymiary jakości życia wg. A. Sękowskiego : <ul style="list-style-type: none"> - wymiar psychologiczny, psychiczny dobrostan i osobiste zadowolenie, - relacje społeczne i interakcje - zatrudnienie - fizyczny i materialny dobrostan - samostanowienie, autonomia, możliwość wyboru - umiejętności osobowe, dostosowanie do życia w społeczności, możliwości niezależnego życia - akceptacja społeczna, status społeczny - rozwój osobowy i spełnienie - środowisko życia, rekreacja ,i wypoczynek - życie w rodzinie , w związku - otrzymywane wsparcie <p>* Twórczość artystyczna osób z niepełnosprawnością narządu ruchu lub / i chorobą przewlekłą</p>		
<p style="text-align: center;">Literatura podstawowa</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Chrzanowska I. , Pedagogika specjalna. Od tradycji do współczesności. Impuls, Kraków 2015 2. Niedbalski J., Raclaw M., Żuchowska-Skiba D. (red.), Oblicza niepełnosprawności w teorii i praktyce, Wyd. UŁ, Łódź 2017 3. Kirenko J., Indywidualna i społeczna percepcja niepełnosprawności, UMCS, Lublin 2007 4. Kirenko J., Oblicze niepełnosprawności, Wyd. WSSP, Lublin 2006 5. Kuryłowicz J., Radzenie sobie z własną chorobą, Verba, Lublin 2006 6. Flanczewska – Wolny M. (red.), Jakość życia w niepełnosprawności. Mity a rzeczywistość, Impuls, Kraków2007 7. Skupińska B.(red.), Jakość życia w chorobie, Medi Press, Warszawa 2007 		
<p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Daszykowska J., Jakość życia w perspektywie pedagogicznej, Impuls, Kraków 2007 2. Tylewska- Nowak B., Autonomia osób niepełnosprawnych w opiniach wybranych grup społecznych, UAM, Poznań 2001 3. Palak Z. (red.), Jakość życia osób niepełnosprawnych i nieprzystosowanych społecznie Wyd. UMCS, Lublin2006 4. Kirenko J., Niektóre uwarunkowania psychospołecznego funkcjonowania osób z uszkodzeniem rdzenia kręgowego, Wyd. UMCS, Lublin 1995 5. Ostrowska A., Sikorska J., Syndrom niepełnosprawności w Polsce. Bariery integracji, Wyd. IFiS PAN, Warszawa 1996 6. Barabas M., Wyuczona bezradność a zasoby osobiste osób niepełnosprawnych ruchowo, Wyd. UMCS, Lublin2015 		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
<p style="text-align: center;">Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	29

	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	15	15
	Przygotowanie prac pisemnych	5	12
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	15
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego		
	Przygotowanie projektu /prezentacji	15	15
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: dr Bożena Bobel		Zespół dydaktyczny: dr Bożena Bobel	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODY I FORMY PRACY TERAPEUTYCZNEJ Z DZIECKIEM Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ SENSOMOTORYCZNĄ W SZKOLE I PLACÓWKACH POZASZKOLNYCH		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	2-10
Język przedmiotu	Polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 - Student zna i rozumie znaczenie pracy terapeutycznej dla rozwoju i funkcjonowania dziecka z niepełnosprawnością sensomotoryczną oraz jej zastosowanie w procesie terapeutycznym		EK_W_02
	W 2 - Student posiada wiedzę o zastosowaniu wybranych metod i technik terapeutycznych, zwłaszcza z zakresu terapii zajęciowej, kinezyterapii, arteterapii itp. w procesie rewalidacji dzieci z różnorodnymi dysfunkcjami, szczególnie z niepełnosprawnością sensomotoryczną		EK_W_10
	W 3 - Student zna podstawowe zasady działania pedagogicznego z zachowaniem bezpieczeństwa i higieny pracy, rozpoznaje możliwości uczniów oraz przeciwwskazania do udziału w określonych formach aktywności		EK_W_10
Umiejętności	U 1 - Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu szeroko rozumianej pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin - szczególnie w odniesieniu do działań w obszarze pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością sensomotoryczną		EK_U_01
	U 2 - Student potrafi innowacyjnie wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych poprzez właściwy dobór metod i technik terapeutycznych, z uwzględnieniem potrzeb i możliwości wynikających ze stanu zdrowia i aktualnego samopoczucia dziecka		EK_U_06
	U 3 - Student potrafi planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole, zarówno w środowisku szkolnym, jak i w placówkach pozaszkolnych (np. dom kultury, świetlica środowiskowa, warsztaty terapii zajęciowej itp.)		EK_U_07
Kompetencje społeczne	K 1 - Student wykazuje zaangażowane podejście w zakresie wspierania, terapii, rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami		EK_KS_10
	K 2 - Student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi		EK_KS_11

	K 3 - Student przejawia postawę aktywnej akceptacji osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności (w tym z niepełnosprawnością sensomotoryczną), ma świadomość potrzeby zindywidualizowanych działań pedagogicznych, w tym organizowania działań terapeutycznych		EK_KS_13									
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja metoda przypadków, metody warsztatowe											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X		X	X				X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	20		40	20				20				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Wiedza z zakresu pedagogiki specjalnej											
Cele przedmiotu	<p>C 1 - poznanie przez studentów podstaw metodyki pracy z dzieckiem z sensomotoryczną niepełnosprawnością (metod i technik stosowanych w terapii), jej organizacji i zasad jej realizacji, poznanie znaczenia w rozwoju i funkcjonowaniu dziecka, w tym dziecka z niepełnosprawnością</p> <p>C 2 - kształtowanie umiejętności właściwego doboru i prowadzenia z dziećmi zajęć o charakterze terapeutycznym, zgodnych z ich potrzebami rozwojowymi i możliwościami wynikającymi z niepełnosprawności sensomotorycznej</p> <p>C 3 – kształtowanie poczucia odpowiedzialności za podejmowane działania pedagogiczne, zwłaszcza za bezpieczeństwo podopiecznych</p>											
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład: Charakterystyka możliwości rozwojowych i specyficznych potrzeb uczniów z niepełnosprawnością sensomotoryczną Teoretyczne i metodyczne podstawy zajęć terapeutycznych – istota, cele i zadania, zasady realizacji, ewaluacja Organizacja procesu terapeutycznego z wykorzystaniem metod i technik z zakresu kinezyterapii, arteterapii, terapii zajęciowej Charakterystyka wybranych metod i form pracy terapeutycznej (np.: metoda ruchu rozwijającego, sensoplastyka i inne)</p>											
	<p>Ćwiczenia: Metodyczne aspekty prowadzenia zajęć terapeutycznych z dzieckiem z niepełnosprawnością sensomotoryczną na różnych etapach rozwoju Metodyczne aspekty prowadzenia zajęć terapeutycznych w szkole Metodyczne aspekty prowadzenia zajęć terapeutycznych w placówkach pozaszkolnych Planowanie pracy terapeutycznej - konstruowanie scenariusza zajęć z zakresu - opracowanie i realizacja projektu w wybranej grupie dzieci Praktyczny wymiar pedagogizacji środowiska wychowawczego dziecka z niepełnosprawnością sensomotoryczną</p>											

<p>Literatura podstawowa</p>	<p>Brzezińska, A.I., Ohme, M., Resler-Maj, A., Kaczan, R., Wiliński, M. (2009). Jak wspomagać rozwój dzieci i młodzieży z ograniczeniami sprawności. Gdańsk: GWP. Chmielik, J., Michałowicz, R., Michałowska-Mrozek, J., Mrozek, K. (1997). Mózgowe porażenie dziecięce – wskazówki dla rodziców. Warszawa: PZWL. Loska, M., Myślińska, D. (red). Uczeń z niepełnosprawnością ruchową w szkole ogólnodostępnej. Warszawa: MENiS. Serafin, T. (2005). Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka od chwili wykrycia niepełnosprawności do podjęcia nauki w szkole. Poradnik dla organizatorów działań, dla terapeutów oraz dla rodziców. Warszawa: MENiS. Mazanek, E. (2004). Mózgowe porażenie dziecięce – problemy psychologiczno-pedagogiczne. Warszawa: Wydawnictwo APS. Michałowicz, R. (2001). Mózgowe porażenie dziecięce. Warszawa: PZWL. Pilecka, W., Majewicz, P., Zawadzki, A. (1999). Jak wspomagać psychospołeczny rozwój dzieci niepełnosprawnych somatycznie. Kraków: Wydawnictwo Edukacyjne. Ziątek, K., Jaszczuk, J. (2004). Dziecko niepełnosprawne ruchowo na drodze do niezależności. Warszawa: Stowarzyszenie Spokojne Jutro.</p>		
<p>Literatura uzupełniająca</p>	<p>Borkowska, M. (1997). Dziecko niepełnosprawne ruchowo. Usprawnienia ruchowe. Warszawa: WSiP. Borkowska, M. (2001). Uwarunkowania rozwoju ruchowego i jego zaburzenia w mózgowym porażeniu dziecięcym. Warszawa: Wydawnictwo Zaulek. Jaszczuk J., Przybylska E. (2005). Wykorzystanie specjalistycznych pomocy i przyborów szkolnych w edukacji dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym. W: Uczeń z niepełnosprawnością ruchową w szkole ogólnodostępnej. Loska, M., Myślińska, D. (red). Warszawa: MENiS. Łosiowski, Z. (1997). Dziecko niepełnosprawne ruchowo. Wybrane zagadnienia neurorozwojowe. Warszawa: WSiP. Mazanek, E. (1998). Dziecko niepełnosprawne ruchowo. Wychowanie i nauczanie. Warszawa: WSiP.</p>		
<p>Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)</p>			
<p>Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	<p>Rodzaj aktywności</p>	<p>Studia stacjonarne</p>	<p>Studia niestacjonarne</p>
	<p>Wykład</p>	<p>15</p>	<p>9</p>
	<p>Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium</p>	<p>30</p>	<p>29</p>
<p>Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi</p>	<p>Tutoring</p>	<p>5</p>	<p>5</p>
	<p>Studiowanie literatury i materiałów źródłowych</p>	<p>10</p>	<p>17</p>
	<p>Przygotowanie prac pisemnych</p>		
	<p>Przygotowanie do ćwiczeń</p>	<p>20</p>	<p>20</p>
	<p>Przygotowanie do egzaminu</p>		
	<p>Wykonanie zadania praktycznego</p>	<p>20</p>	<p>20</p>
<p>Przygotowanie projektu /prezentacji</p>			
<p>Inne</p>			
<p>Ogólny bilans czasu pracy studenta</p>		<p>100</p>	<p>100</p>
<p>Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)</p>		<p>4</p>	<p>4</p>
<p>KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl</p>			
<p>UWAGI:</p>	<p>Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020</p>		
<p>Koordinator przedmiotu: Dr Beata Górnicka</p>	<p>Zespół dydaktyczny: Dr Beata Górnicka</p>		

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	BIBLIOTERAPIA W PRACY Z DZIECKIEM NIEPEŁNOSPRAWNYM		
Kierunek	PEDAGOGIKA-SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	drugi-dziesiąty
Język przedmiotu	Polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 - student zna klasyfikację arteterapii i rozumie jej znaczenie dla prawidłowego przebiegu rehabilitacji osoby z niepełnosprawnością W 2 - posiada wiedzę na temat postępowania biblioterapeutycznego w pracy z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych; W 3 - zna zasady organizacji zajęć biblioterapeutycznych, podmiotowego traktowania uczestników biblioterapii oraz rozumie potrzebę uwzględniania preferencji czytelnicznych odbiorcy zajęć.		EK_W_02 EK_W_03 EK_W_07
Umiejętności	U 1 - Student potrafi analizować, oceniać, selekcjonować literaturę przydatną w procesie rehabilitacji dzieci przewlekle chorych i niepełnosprawnych. U 2 - potrafi rozpoznać potrzeby dziecka i zaplanować przebieg postępowania biblioterapeutycznego U 3 - samodzielnie opracowuje scenariusze biblioterapeutyczne, dobiera odpowiednie treści i konstruuje teksty terapeutyczne.		EK_U_01 EK_U_04 EK_U_06
Kompetencje społeczne	K 1- student dokonuje samooceny własnych kompetencji i rozumie potrzebę permanentnego kształcenia K 2 - docenia współpracę i działania w grupie na rzecz jednostki K 3 - dostrzega etyczne aspekty pracy nauczyciela-biblioterapeuty i rozumie odpowiedzialność za przebieg procesu biblioterapeutycznego.		EK_KS_03 EK_KS_07 EK_KS_16
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		

Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, metoda inscenizacji, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
				X		x	x					
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)				40%		50%	10%					
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Student powinien posiadać wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej.											
Cele przedmiotu	C 1 – omówię teoretycznych podstaw z arteterapii, w tym biblioterapii C 2 – przygotowanie do pracy biblioterapeutycznej z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych C 3 - wyposażenie studentów w praktyczne umiejętności dotyczące przeprowadzania zajęć biblioterapeutycznych.											
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> Teoretyczne podstawy arteterapii: klasyfikacji metod terapii poprzez sztukę, omówienie zastosowanie poszczególnych rodzajów arteterapii w odniesieniu do rodzaju dysfunkcji, zaburzenia, niepełnosprawności. Metodyka biblioterapii : cele, formy i techniki stosowane w biblioterapii, liczebność grup i czas trwania sesji biblioterapeutycznej w zależności od wieku uczestników, zasady uczestnictwa w biblioterapii, różne modele badawcze dotyczące efektywności biblioterapii. Elementy procesu biblioterapeutycznego: zasady doboru celów programu biblioterapeutycznego, rodzaje materiałów biblioterapeutycznych i kryteria ich doboru, zasady doboru uczestników w grupach biblioterapeutycznych, wymagania stawiane biblioterapeucie (jego cechy i umiejętności), <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> Konstruowanie scenariuszy biblioterapeutycznych – zajęcia praktyczne: biblioterapia w praktyce pedagoga specjalnego, ćwiczenie umiejętności właściwego dobierania celów biblioterapii dla różnych grup osób odbiorców, przygotowywanie tekstów i scenariuszy biblioterapeutycznych na podstawie indywidualnych przypadków, prowadzenie zajęć biblioterapeutycznych, ćwiczenie zdobytych wiadomości teoretycznych i praktycznych). 											

Literatura podstawowa	<p>Konieczna E. J. (red.), Biblioterapia w teorii i praktyce. Poradnik dla nauczycieli, wychowawców terapeutów, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2005.</p> <p>Konieczna E. J., Biografie "zwykłych ludzi". Konteksty pedagogiczne, w: "Stare" i "nowe" w literaturze dla dzieci i młodzieży - biografie, red. B. Olszewska, O. Pajęczkowski, L. Urbańczyk, Opole 2015.</p> <p>Konieczna E. J., Biblioterapia pedagogiczna, „Opieka. Wychowanie. Terapia.”, 4/2003.</p> <p>Konieczna E. J., Biblioterapia w terapii pedagogicznej, „Pedagogika społeczna”, 4/2003.</p> <p>Konieczna E. J., Biblioterapia z osobami przewlekle chorymi, „Studia i Rozprawy” 2006/1.</p> <p>Konieczna E. J., Rola literatury dziecięcej w wychowaniu dziecka w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym, (w:) Festiwal Baśni – Czytajmy razem! (Materiały naukowo-dydaktyczne dla nauczycieli, bibliotekarzy, pracowników kultury), J. Ladorucki (red.), Centrum Kultury i Sztuki w Koninie, Konin 2013.</p> <p>Konieczna E. J., Biblioterapia dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością ruchową, "Modelowe Nauczanie", nr 1/2013.</p>		
Literatura uzupełniająca	<p>Borecka I., Biblioterapia: skrypt dla studentów, Wałbrzych, Wydaw. Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej, 2001.</p> <p>Borecka I. Biblioterapia : teoria i praktyka : poradnik, Warszawa Wydaw. SBP, 2001, - (Propozycje i Materiały) Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich.</p> <p>Konieczna E. J. Pobudzanie przez czytanie, czyli biblioterapia w pracy nauczyciela, wychowawcy, terapeuty, „Pedagogika”, Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Humanitas nr 14/2017, s. 101-111, ISSN 1896-4591</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	29
	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	17
	Przygotowanie prac pisemnych	15	15
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	10
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	15	15
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020		
Koordynator przedmiotu: Dr Ewelina Konieczna	Zespół dydaktyczny: Dr Ewelina Konieczna		

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	WSPÓŁCZESNE KONCEPCJE PEDAGOGIKI RESOCJALIZACYJNEJ		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	II-X
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotu do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – student zna i rozumie zagadnienia dotyczące biologicznych, psychologicznych, społecznych, filozoficznych podstaw rozwoju człowieka w cyklu życia oraz podstaw kształcenia i wychowania oraz rozumie istotę zdrowia a także dysfunkcjonalności organizmu ludzkiego, harmonii i dysharmonii w rozwoju.</p> <p>W 2 – student zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, zwłaszcza w kontekście uwarunkowań funkcjonowania jednostek, grup i szerszych społeczności, w tym głównych środowisk wychowawczych, ich specyfiki i procesów w nich zachodzących oraz ma wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice specjalnej, ze szczególnym uwzględnieniem metod stosowanych w naukach społecznych ze zrozumieniem postulatów wieloparadygmatyczności.</p> <p>W 3 – student zna i rozumie zagadnienia dotyczące rozwoju człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, w tym ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę obejmującą etapy rozwoju emocjonalnego, intelektualnego i społecznego oraz podstawowe i specyficzne potrzeby człowieka w kontekście wychowania i kształcenia obejmującego współczesne podejścia do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (podmiotowość, autonomia, samostanowienie, jakość życia).</p>		<p>EK_W_01</p> <p>EK_W_06</p> <p>EK_W_07</p>

Umiejętności	<p>U 1 – student potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się wyzwań i zadań zawodowych.</p> <p>U 2 – student potrafi w sposób spójny i precyzyjny komunikować się z otoczeniem, w tym na przykład wypowiadać się w mowie i na piśmie oraz komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii oraz pracować w zespole oraz potrafi brać udział w debacie, w tym precyzyjnie przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich, uzasadniać swoje stanowisko.</p> <p>U 3 – student potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie.</p>	<p>EK_U_06</p> <p>EK_U_11</p> <p>EK_U_14</p>										
Kompetencje społeczne	<p>K 1 – student ma dużą świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, odznacza się wytrwałością.</p> <p>K 2 – student jest gotów do samodzielnego podejmowania decyzji, krytycznej oceny działań własnych, działań zespołów, w których uczestniczy oraz przyjmowania odpowiedzialności za skutki tych działań, ma dużą świadomość znaczenia profesjonalizmu i zasad przestrzegania etyki zawodowej pedagoga specjalnego.</p> <p>K 3 – student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych, działa na rzecz podnoszenia jakości pracy placówki.</p>	<p>EK_KS_03</p> <p>EK_KS_04</p> <p>EK_KS_11</p>										
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów"), metoda sytuacyjna											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne

	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	25	-	-	-	-	25	50	-	-		-
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.											
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Student zapoznaje się z założeniami teoretycznymi i celami stawianymi przez pedagogikę resocjalizacyjną współcześnie, a także w przeszłości (ewolucja resocjalizacji na przestrzeni dziejów).</p> <p>C 2 – Student nabywa umiejętności z zakresu klasyfikowania zaburzeń zachowania osób nieprzystosowanych społecznie, posługując się odpowiednimi teoriami resocjalizacyjnymi i stosując odpowiednią klasyfikację.</p> <p>C 3 – Opanowanie metod bezpośredniego i pośredniego oddziaływania resocjalizującego i samodzielnego formułowania wskazówek metodycznych wynikających z różnych koncepcji teoretycznych.</p>											
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład: Współczesne koncepcje resocjalizacji, w tym koncepcje behawioralne, interakcyjne, wielowymiarowe, poznawcze. Zaburzenia w mechanizmach kontroli emocjonalnej jednostek niedostosowanych społecznie, Współczesne tendencje w rozwoju patologii społecznych, Profilaktyka uzależnień i zapobieganie</p> <p>Ćwiczenia: Koncepcja indeterministyczna oraz deterministyczna w wyjaśnianiu funkcjonowania woli człowieka. Integracyjna teoria zachowania przestępczego wg Leblanc'a, Założenia teoretyczne I-Level Classification, Znaczenie poszczególnych poziomów rozwoju zdrowej osobowości, Rozwój sumienia i poczucia wstydu oraz internalizacja norm społecznych. Scharakteryzowanie osobowościowych i społecznych predyktorów zachowań przestępczych.</p>											
Literatura podstawowa	<p>Urban (red.) B., <i>Dewiacje wśród młodzieży. Uwarunkowania i profilaktyka</i>, Kraków 2001.</p> <p>Pytka L.; <i>Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne</i>, Warszawa 2005 (i następne).</p> <p>Mudrecka I., <i>Z zagadnień pedagogiki resocjalizacyjnej</i>, Opole 2004.</p> <p>Konopczyński M., <i>Współczesne nurty w resocjalizacji</i>, [w:] <i>Resocjalizacja</i>, t. 1, (red.) B. Urban, S. Stanik, Pedagogium, Warszawa 2008.</p> <p>Malec J., <i>Indeterminizm i determinizm a kara pozbawienia wolności</i>, [w:] <i>Wina – kara – nadzieja – przemiana</i>, (red.) J. Szałański, Łódź-Warszawa-Kalisz 1998.</p> <p>Ostrowska K., <i>Psychologia resocjalizacyjna. W kierunku nowej specjalności</i>, Warszawa 2008</p>											
Literatura uzupełniająca	<p>Opora R., <i>Resocjalizacja: Wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie</i>, Kraków 2010.</p> <p>Szczutowska K., <i>Psychospołeczne problemy niedostosowania społecznego</i>, Warszawa 1993.</p>											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności		Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne							
	Wykład		15		9							
	Ćwiczenia		30		29							
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Tutoring		5		5							
	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych		10		15							
	Przygotowanie prac pisemnych		25		25							
Przygotowanie do ćwiczeń		15		17								

	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	0	0
	Przygotowanie projektu /prezentacji	0	0
	Inne	0	0
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI: Brak.		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordynator przedmiotu: dr Mariusz Snopek		Zespół dydaktyczny: dr Mariusz Snopek	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	DIAGNOSTYKA PEDAGOGICZNA W WYCHOWANIU RESOCJALIZUJĄCYM		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	2-10
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – Student zna i rozumie zasady organizowania procesu diagnostycznego W 2 – zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu diagnostyki pedagogicznej W 3 – zna i rozumie związki przyczynowo-skutkowe pomiędzy wychowaniem a rozwojem osobowości wychowanka		EK_W03 EK_W05 EK_W08
Umiejętności	U 1 - Student potrafi stawiać hipotezy diagnostyczne, organizować zbieranie informacji i weryfikować hipotezy diagnostyczne U 2 - potrafi rozróżniać istotne informacje od nieistotnych i robić z istotnych informacji użytek, zgodnie z zasadami procesu diagnostycznego U 3 - ma umiejętność unikania popełniania błędów diagnostycznych		EK_U04 EK_U03 EK_U05
Kompetencje społeczne	K 1 - Student przestrzega zasad etycznych w procesie diagnostycznym K 2 – posiada postawę akceptującą wobec wychowanka K 3 – respektuje prawa wychowanka w procesie diagnostycznym		EK_KS04 EK_KS13 EK_KS16
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metody eksponujące		

Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie											
	Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E ustny	Egzamin pisemny	Inne
				X				X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)				60				40				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C 1 – Poznanie zasad formułowania trafnej i rzetelnej diagnozy C 2 – Poznanie i rozumienie podstawowych pojęć z zakresu diagnostyki pedagogicznej C 3 - Nabycie umiejętności unikania błędów diagnostycznych											
Treści merytoryczne przedmiotu	Wykłady Ogólne założenia metodologiczne procesu diagnozowania w resocjalizacji, Podmiotowe i przedmiotowe uwarunkowania procesu diagnostycznego, Płaszczyzny, sfery i obszary diagnozy resocjalizacyjnej, Zasady diagnozy resocjalizacyjnej, Podstawowe metody, techniki i narzędzia stosowane w diagnozie resocjalizacyjnej Ćwiczenia Diagnoza deficytów i diagnoza potencjałów, Diagnoza indywidualnych przypadków, Diagnoza błędów wychowawczych rodziców i wychowawców, Praca nad opracowaniem diagnozy indywidualnego przypadku											
Literatura podstawowa	Wysocka E. (2015). <i>Diagnoza pozytywna w resocjalizacji. Model teoretyczny i metodologiczny</i> , Katowice. Wysocka E. (2008). <i>Diagnoza w resocjalizacji</i> . Warszawa, Wyd. PWN Mudrecka I. (2014), <i>Przemoc jako efekt deficytów w zakresie samokontroli procesów umysłowych</i> , [w:] „Reaguj! Nie toleruj!” – Wybrane aspekty bezpieczeństwa, (red.) I. Klonowska, K. Szafrąńska, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Departament Porządku Publicznego, Warszawa, s. 36-46. Mudrecka I. (2014), <i>Potrzeba i możliwości budzenia nadziei u niedostosowanych społecznie w świetle koncepcji poznawczej</i> , „Resocjalizacja Polska”, nr 7, s. 59-70. Mudrecka I. (2014), <i>Psychopatia versus osobowość dysocjalna, osobowość antyspołeczna - z perspektywy teorii i praktyki resocjalizacyjnej</i> , [w:] <i>Socialia 2014. Aktualne problemy prewencji socialnopatologicznych javov a jej profesjonalizacie</i> , (red.) J. Hroncova, Univerzita Mateja Bela, Pedagogická Fakulta, Bańska Bystrica, s. 304-313. ISBN 978-80-557-0808-9											
Literatura uzupełniająca	Mudrecka I., (2012) <i>Czynniki ryzyka wejścia młodzieży w konflikt z prawem</i> , [w:] <i>Pedagogika resocjalizacyjna wobec współczesnych zagrożeń</i> , red. Z. Bartkowicz, A. Węgliński, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Lublin, s. 265-282. ISBN 978-83-7784-299-7 Mudrecka I. (2009), <i>Zaburzenia w zachowaniu a poczucie odpowiedzialności nieletnich</i> , [w:] <i>Antyspołeczność. Diagnoza – Profilaktyka – Interwencja</i> , (red.) Z. Bartkowicz, J. Rejman, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Prof. Stanisława Tarnowskiego, Tarnobrzeg, s. 127-148											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												
	Rodzaj aktywności						Studia stacjonarne			Studia niestacjonarne		

Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	29
	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	20	27
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	15
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	15	15
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: Dr hab. Irena Mudrecka		Zespół dydaktyczny: Dr hab. Irena Mudrecka	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	PRAWNO-SPOŁECZNE UWARUNKOWANIA PROCESU RESOCJALIZACJI		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	II-X
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotu do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – student zna i rozumie zagadnienia dotyczące biologicznych, psychologicznych, społecznych, filozoficznych podstaw rozwoju człowieka w cyklu życia oraz podstaw kształcenia i wychowania oraz rozumie istotę zdrowia a także dysfunkcjonalności organizmu ludzkiego, harmonii i dysharmonii w rozwoju.</p> <p>W 2 – student zna i rozumie terminologię stosowaną w pedagogice resocjalizacyjnej i jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, różnicuje fakty, teorie, metody oraz złożone zależności między nimi, zwłaszcza w zakresie norm, procedur i dobrych praktyk stosowanych w wybranym obszarze działalności oraz zna źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk wraz z jej przedmiotowym i metodologicznym powiązaniem z naukami humanistycznymi i społecznymi.</p> <p>W 3 – student zna i rozumie zagadnienia dotyczące rozwoju człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, w tym ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę obejmującą etapy rozwoju emocjonalnego, intelektualnego i społecznego oraz podstawowe i specyficzne potrzeby człowieka w kontekście wychowania i kształcenia obejmującego współczesne podejścia do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (podmiotowość, autonomia, samostanowienie, jakość życia).</p>		EK_W_01 EK_W_02 EK_W_07

Umiejętności	<p>U 1 – student potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się wyzwań i zadań zawodowych.</p> <p>U 2 – student potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie.</p> <p>U 3 – student potrafi planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole</p>												<p>EK_U_06</p> <p>EK_U_14</p> <p>EK_U_15</p>
Kompetencje społeczne	<p>K 1 – student ma dużą świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, odznacza się wytrwałością.</p> <p>K 2 – student jest gotów do samodzielnego podejmowania decyzji, krytycznej oceny działań własnych, działań zespołów, w których uczestniczy oraz przyjmowania odpowiedzialności za skutki tych działań, ma dużą świadomość znaczenia profesjonalizmu i zasad przestrzegania etyki zawodowej pedagoga specjalnego.</p> <p>K 3 – student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych, działa na rzecz podnoszenia jakości pracy placówki.</p>												<p>EK_KS_03</p> <p>EK_KS_04</p> <p>EK_KS_11</p>
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia												
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy												
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów"), metoda sytuacyjna												
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>												
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E ustny	Egzamin pisemny	Inne	
	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	50	-	-	-	-	10	40	-	-		-	
TREŚCI MERYTORYCZNE													
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.												

Cele przedmiotu	<p>C 1 – Student zapoznaje się z elementarną kodyfikacją prawną stosowaną w resocjalizacji; potrafi odnaleźć sens i zależności między ich funkcjonowaniem, a praktycznym działaniem pedagoga.</p> <p>C 2 – Student poznaje społeczne aspekty warunkujące proces resocjalizacji; potrafi odnaleźć sens i zależności między ich występowaniem, a praktycznym działaniem pedagoga.</p> <p>C 3 – Opanowanie metod bezpośredniego i pośredniego oddziaływania resocjalizującego i samodzielnego formułowania wskazówek metodycznych wynikających zarówno z przepisów prawa, jak i uwarunkowań społecznych.</p>		
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład: Filozoficzne, antropologiczne, pedagogiczne i prawne koncepcje i teorie „kary”, Definicje „kary”, Rodzaje „kar”, Kodeks karny i kodeks karny wykonawczy, założenia, funkcje, regulacje, Kodeks rodzinny i opiekuńczy, Ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich, Regulacje prawne instytucji i placówek resocjalizacyjnych dla nieletnich, Akty prawne obowiązujące w zakładach karnych.</p> <p>Ćwiczenia: Probacja w polskim systemie karnym, Mediacje sądowe w sytuacjach kryzysowych, Polityka państwa w zakresie zapobiegania przestępczości i kształtowania systemu resocjalizacji. Znaczenie wartości i norm społecznych w aspekcie wzrostu przestępczości, Podstawy kryminologii z elementami wiktymologii.</p>		
Literatura podstawowa	<p><i>Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku, Kodeks karny wykonawczy</i> (Dz. U., Nr 90, poz. 557 z późn. zm.). <i>Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2016 roku w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności</i> (Dz.U. 2016 poz. 2231). Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. 1982 nr 35 poz. 228). Stańdo-Kawecka B., <i>Prawne podstawy resocjalizacji</i>, Kraków 2000. Ciosek M., <i>Psychologia sądowa i penitencjarna</i>, Warszawa 2001. Machel H., <i>Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna</i>, Gdańsk 2003.</p>		
Literatura uzupełniająca	<p>Szczutowska K., <i>Psychospołeczne problemy niedostosowania społecznego</i>, Warszawa 1993. <i>Ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 roku o Służbie Więziennej</i> (Dz. U., Nr 79, poz. 523). Borowski R., Wysocki D., <i>Instytucje wychowania resocjalizującego</i>, Płock 2001. Ciosek M., <i>Zakład karny jako instytucja resocjalizacyjna</i>, [w:] Urban B., Stanik J. M. (red.), <i>Resocjalizacja. Teoria i praktyka pedagogiczna</i>, tom I, Warszawa 2007. Machel H., <i>Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej – casus polski</i>, Kraków 2008.</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	29
	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	15
	Przygotowanie prac pisemnych	25	25
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	17
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	0	0
	Przygotowanie projektu /prezentacji	0	0
	Inne	0	0
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100

Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI: Brak.		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: dr Mariusz Snopek		Zespół dydaktyczny: dr Mariusz Snopek	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	PEDAGOG RESOCJALIZACYJNY W ŚRODOWISKU OTWARTYM		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	2-10
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – Student zna specyfikę środowiska otwartego z uwzględnieniem występujących problemów społecznych. W 2 – zna strukturę procesu resocjalizacyjnego w środowisku otwartym W 3 – zna podmioty realizujące działania resocjalizacyjne		EK_W03 EK_W04 EK_W012
Umiejętności	U 1 - Student posiada umiejętność diagnozowania środowiska otwartego U 2 – potrafi właściwie reagować w sytuacji dostrzeżenia zachowań problemowych U 3 – potrafi projektować działania rozwiązujące różnorodne stany kryzysowe.		EK_U04 EK_U06 EK_U07
Kompetencje społeczne	K 1 – jest wrażliwy na problemy społeczne i potrafi współpracować ze środowiskiem lokalnym, szkolnym i rodzinnym wychowanka K 2 - prezentuje postawę zaangażowania i kreatywności K 3 - wnikliwie i empatycznie diagnozuje problemy społeczne, czuje się odpowiedzialny za ich rozwiązanie		EK_KS01 EK_KS05 EK_KS07
Forma zajęć:	Wykład, ćwiczenia		

Metody prowadzenia wykładów	Wykład problemowy, wykład z prezentacją											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E uszny	Egzamin pisemny	Inne
		X						X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		50						50				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C 1 – zapoznanie studentów z systemem resocjalizacji w środowisku otwartym, C 2 – poznanie znaczenia środowiska lokalnego w procesie inkluzji społecznej nieletnich i dorosłych przestępców C 3 – poznanie metod pracy w środowisku otwartym											
Treści merytoryczne przedmiotu	Wykłady Rola i zadania pedagoga resocjalizacyjnego w środowisku otwartym Pedagog szkolny – funkcje i zadania Rola i zadania pedagoga ulicy Streetworking jako metoda oddziaływań resocjalizacyjnych Profilaktyka społeczna Profilaktyka nieprzystosowania społecznego Rola pedagoga resocjalizacyjnego w systemie profilaktyki uzależnień Ćwiczenia: Zawód kuratora sądowego – unormowania prawne, kodeks etyki zawodowej Metody pracy kuratora sądowego Zasady pracy kuratora sądowego Ochotnicze Hufce Pracy w systemie resocjalizacji Organizowanie systemu profilaktyki społecznej w środowisku lokalnym Pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne Współpraca z organizacjami pozarządowymi											

Literatura podstawowa	<p>Węgliński A., Kuziora G., W poszukiwaniu wychowującej kurateli, Wyd. UMCS, Lublin 2016.</p> <p>Hanulewicz M., Profilaktyka społeczna w środowisku otwartym: konteksty krajowe i zagraniczne, Wyd. Instytut Śląski, Opole 2007.</p> <p>Kozaczuk F. (red.), Optymalizacja oddziaływań resocjalizacyjnych w Polsce i w niektórych krajach europejskich, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2006.</p> <p>Pospiszyl I., Konopczyński M., Resocjalizacja – w stronę środowiska otwartego, Warszawa 2007.</p> <p>Urban. B., Profilaktyka społeczna i resocjalizacja młodzieży w środowisku otwartym. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2007.</p> <p>Bielecka E. (red.):, Streetworking. Teoria i praktyka, Warszawa 2005.</p> <p>Cueff D., Dziecko na ulicy, przewodnik metodologiczny dla pedagogów ulicy: praca w środowisku otwartym – dokument PDF</p>		
	Literatura uzupełniająca	<p>Kozaczuk F., Urban B. (red.), Profilaktyka i resocjalizacja młodzieży, Rzeszów 2001.</p> <p>Michel M., Streetworking. Aspekty teoretyczne i praktyczne, Kraków 2011.</p> <p>Misztal M. (2013), Lokalny system profilaktyki społecznej i resocjalizacji nieletnich, Pedagogium, Wyższa Szkoła Nauk Społecznych</p> <p>Paskiewicz A., Podmiotowe traktowanie wychowanka w pracy rodzinnego kuratora sądowego, Norbertinum, Lublin 2006.</p>	
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	29
	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	20	27
	Przygotowanie prac pisemnych	15	15
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	15
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego		
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: Dr hab. Irena Mudrecka		Zespół dydaktyczny: Dr hab. Irena Mudrecka	

UNIwersytet
OPolski

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	EDUKACJA W PERSPEKTYWIE PEDAGOGIKI RESOCJALIZACYJNEJ		
Kierunek	PEDAGOGIKA-SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	drugi-dziesiąty
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – Zna współczesne teorie i koncepcje dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania w obszarze pedagogiki resocjalizacyjnej. W 2 – Wie jakie metody nauczania są wskazane w pracy z uczniem zagrożonym niedostosowaniem i niedostosowanym społecznie. W 3 – Zna zasady i możliwości edukacji inkluzyjnej.		EK_W_01 EK_W_03 EK_W_12
Umiejętności	U 1 – Potrafi określić poziom wiedzy i umiejętności ucznia zagrożonego niedostosowaniem i niedostosowanego społecznie. U 2 – Potrafi zaplanować, zrealizować i poddać ewaluacji program wsparcia edukacyjnego ucznia zagrożonego niedostosowaniem i niedostosowanego społecznie. U 3 – Stosuje odpowiednie treści i metody nauczania ucznia zagrożonego niedostosowaniem i niedostosowanego społecznie.		EK_U_01 EK_U_05 EK_U_07

Kompetencje społeczne	<p>K 1 - Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu studiowanego przedmiotu.</p> <p>K 2 - Jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy instytucji resocjalizacyjnej w zakresie edukacji.</p> <p>K 3 - wykazuje zaangażowane podejście w zakresie nauczania i wychowania, wspierania, terapii, rehabilitacji, resocjalizacji i innych działań realizowanych w przedszkolach i szkołach podstawowych oraz placówkach pozaoświatowych.</p>		<p>EK_KS_03</p> <p>EK_KS_06</p> <p>EK_KS_10</p>									
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda projektu											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X			X	X		X	X	X			
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	15%			20%	20%		20%	25%	10%			
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu przedmiotów: pedagogika ogólna, pedagogika społeczna											
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Zapoznanie ze współczesnymi teoriami i koncepcjami dotyczącymi wychowania, uczenia się i nauczania w obszarze pedagogiki resocjalizacyjnej.</p> <p>C 2 – Wyposażenie studenta w narzędzia niezbędne do realizacji edukacji w placówkach resocjalizacyjnych.</p> <p>C 3 – Podniesienie wiedzy i umiejętności studenta w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej w edukacji inkluzyjnej i instytucjonalnej resocjalizacji.</p>											

<p style="text-align: center;">Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Prakseologiczny charakter pedagogiki resocjalizacyjnej 2. Resocjalizacja w edukacji inkluzyjnej. 3. Współczesne koncepcje dotyczące edukacji jednostek niedostosowanych społecznie 4. Przygotowanie wychowanków do samodzielnego funkcjonowania w środowisku poprzez efektywne kształcenie. 5. Działania edukacyjne w procesie resocjalizacji nieletnich, 6. Efektywność działań opiekuńczo-wychowawczych i edukacyjnych prowadzonych wobec nieletnich. 7. Formy edukacji a działania resocjalizacyjne. <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Umiejętność rozwiązywania problemów oraz oszacowania, jakich umiejętności potrzebuje uczeń (nie poleganie jedynie na standardowym programie nauczania). 2. Wykorzystanie indywidualnych zainteresowań dzieci oraz ich wewnętrznej motywacji do osiągania celów edukacyjnych. 3. Indywidualne i zespołowe działania na rzecz podnoszenia jakości pracy instytucji resocjalizacyjnej w zakresie edukacji i rozwoju zawodowego. 4. Aktywizujące metody w edukacji osób zagrożonych niedostosowaniem, niedostosowanych społecznie, nieletnich. 5. Edukacja drogą dochodzenia do reintegracji społecznej osoby wykluczonej. 6. Nauka oraz systematyczne uczęszczanie do szkoły dzieci i młodzieży w wieku 12–18 lat. Bariery i możliwości. 7. Szkoła w instytucji resocjalizacyjnej: funkcje, reguły a realizacja szkoły masowej. 8. Metody twórczej resocjalizacji w praktyce placówek edukacyjnych 		
<p style="text-align: center;">Literatura podstawowa</p>	<p>Konopczyński M., Metody twórczej resocjalizacji, PWN, Warszawa 2008.</p> <p>Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna, Warszawa, 2000, APS</p> <p>Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży w interakcjach rówieśniczych., Kraków, 2005, UJ</p> <p>Zacharuk T., Edukacja inkluzyjna szansą dla uczniów nieprzystosowanych społecznie. W: Tożsamość osobowa dewiantów a ich reintegracja społeczna / red. nauk. Anna Kieszkowska. - Kraków : Oficyna Wydaw. "Impuls", 2011. - S. 431-438</p>		
<p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p>	<p>Zinkiewicz B., Płynność granic normy w rzeczywistości ponowoczesnej refleksje pedagogiczne, (w:) Konteksty wychowania i edukacji a kształcenie nauczycieli w rzeczywistości ponowoczesnej, (red.) J. Aksman i J. Pułka, Kraków, 2012, KA</p> <p>Florczykiewicz J., Sztuka w resocjalizacji - terapeutyczne aspekty twórczości plastycznej // W: Resocjalizacja : zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne, (red.) A. Jaworska, Kraków, "Impuls", 2009, s. 271-285</p> <p>SKUTECZNA resocjalizacja : doświadczenia i propozycje, (red.) Z. Bartkiewicz, A. Węgliński, Lublin, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, 2008.</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
<p>Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	29
<p>Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi</p>	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	15	17
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	15

	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	10	10
	Przygotowanie projektu /prezentacji	5	5
	Inne	10	10
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordynator przedmiotu: Dr Irena Koszyk		Zespół dydaktyczny: Dr Irena Koszyk	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	PEDAGOGICZNE ASPEKTY PRACY PENITENCJARNEJ		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	II-X
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotu do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – student zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, zwłaszcza w kontekście uwarunkowań funkcjonowania jednostek, grup i szerszych społeczności, w tym głównych środowisk wychowawczych, ich specyfiki i procesów w nich zachodzących oraz ma wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w penitencjarystyce, ze szczególnym uwzględnieniem metod stosowanych w naukach społecznych ze zrozumieniem postulatów wieloparadygmatyczności.</p> <p>W 2 – student zna i rozumie zagadnienia dotyczące rozwoju człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, w tym ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę obejmującą etapy rozwoju emocjonalnego, intelektualnego i społecznego oraz podstawowe i specyficzne potrzeby człowieka w kontekście wychowania i kształcenia obejmującego współczesne podejścia do problemów (podmiotowość, autonomia, samostanowienie, jakość życia).</p> <p>W 3 – student zna i rozumie przepisy prawne odnoszące się do resocjalizacji osób niedostosowanych społecznie oraz posiada wiedzę w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.</p>		<p>EK_W_06</p> <p>EK_W_07</p> <p>EK_W_11</p>

Umiejętności	<p>U 1 – student potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu penitencjarystyki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu krytycznej analizy i syntezy tych informacji, w celu rozwiązywania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, i innych, realizowanych w odniesieniu do osób niedostosowanych społecznie w działaniach rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych, resocjalizacyjnych.</p> <p>U 2 – student potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę w celu diagnozowania i projektowania działań praktycznych, w tym szczególnie rozpoznawania objawów zachowania wskazujących na istnienie zaburzeń oraz wykorzystywania wiedzy w celu pozyskiwania danych, analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze resocjalizacji.</p> <p>U 3 – student potrafi w sposób spójny i precyzyjny komunikować się z otoczeniem, w tym na przykład wypowiadać się w mowie i na piśmie oraz komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii oraz pracować w zespole oraz potrafi brać udział w debacie, w tym precyzyjnie przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich, uzasadniać swoje stanowisko.</p>	<p>EK_U_01</p> <p>EK_U_04</p> <p>EK_U_11</p>
Kompetencje społeczne	<p>K 1 – student ma dużą świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, odznacza się wytrwałością.</p> <p>K 2 – student angażuje się we współpracę z uczestnikami procesu resocjalizacji w realizacji zadań zawodowych wynikających z jego roli, wykazuje cechy refleksyjnego praktyka.</p> <p>K 3 – student jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych, przy czym charakteryzuje się poszanowaniem kultury języka.</p>	<p>EK_KS_03</p> <p>EK_KS_07</p> <p>EK_KS_15</p>
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia	
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy	
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów"), metoda sytuacyjna	
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>	

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E ustny	Egzamin pisemny	Inne
	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	25	-	-	-	-	25	50	-	-	-	-
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.											
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Opanowanie przez studenta umiejętności formułowania zaleceń metodycznych na poziomie zasad, reguł i dyrektyw i realizowania ich w praktyce resocjalizacyjnej.</p> <p>C 2 – Student rozumie mechanizmy umożliwiające łagodzenie konfliktów pomiędzy sprzecznymi dążeniami jednostki do indywidualizmu i konformizmu, by aktywizować podopiecznych do odnajdowania swojej drogi życiowej zgodnej z optymalnym przystosowaniem społecznym oraz wspomagać rozwój jednostek niedostosowanych społecznie.</p> <p>C 3 – Opanowanie przez studenta metod bezpośredniego i pośredniego oddziaływania, jak również samodzielnego formułowania wskazówek metodycznych wynikających z różnych koncepcji teoretycznych.</p>											
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład: Geneza powstania instytucji izolacji totalnej, jaką jest zakład karny, Typy i rodzaje zakładów karnych, Specyfika pracy personelu penitencjarnego, rola, zadania, kompetencje, wyzwania, zasady organizacyjne, Akty prawne określające charakter pracy wychowawcy. Pedagogiczne aspekty pracy penitencjarnej, pojęcie, przedmiot, cel, System penitencjarny, Pomoc postpenitencjarna, Readaptacja społeczna.</p> <p>Ćwiczenia: Oddziaływania resocjalizacyjne w warunkach zakładu karnego: aktywności edukacyjna, pracownicza oraz kulturalno-oświatowa skazanych, Etyka zawodowa kadry penitencjarnej, Pojęcie, zakres, prawa i obowiązki osób pozbawionych wolności w Europie i na świecie, Specyfika pracy resocjalizacyjnej w różnymi kategoriami osób skazanych, Problemy resocjalizacji w warunkach izolacji penitencjarnej.</p>											
Literatura podstawowa	<p>Borowski R., Wysocki D., <i>Instytucje wychowania resocjalizującego</i>, Płock 2001. Ciosek M., <i>Izolacja więzienna</i>, Gdańsk 1993. Ciosek M., <i>Psychologia sądowa i penitencjarna</i>, Warszawa 2001. Ciosek M., <i>Zakład karny jako instytucja resocjalizacyjna</i>, [w:] Urban B., Stanik J. M. (red.), <i>Resocjalizacja. Teoria i praktyka pedagogiczna</i>, tom I, Warszawa 2007. Machel H., <i>Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej – casus polski</i>, Kraków 2008. Machel H., <i>Rola i zadania kadry penitencjarnej</i>, [w:] <i>Resocjalizacja</i> (red.) Urban B., Stanik J. M., t.2. Warszawa 2008. Machel H., <i>Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna</i>, Gdańsk 2003. <i>Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku, Kodeks karny wykonawczy</i> (Dz. U., Nr 90, poz. 557 z późn. zm.). <i>Ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 roku o Służbie Więziennej</i> (Dz. U., Nr 79, poz. 523).</p>											

Literatura uzupełniająca	Nawój A., <i>System programowego oddziaływania w teorii i praktyce</i> , [w:] Urban B. (red.) <i>Profilaktyka społeczna i resocjalizacja młodzieży</i> , Mysłówice 2004.		
	Pawela S., <i>Prawo karne wykonawcze. Zarys wykładu</i> , Kraków 2007.		
	Stańdo-Kawecka B., <i>Prawne podstawy resocjalizacji</i> , Kraków 2000.		
	Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2016 roku w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności (Dz.U. 2016 poz. 2231).		
	Wągiel- Linder G., <i>Pod znakiem racjonalizacji- nikt nie straci pracy</i> , „Forum Penitencjarne” 2010, nr 9.		
	Wągiel- Linder G., <i>Reforma postępuje</i> , „Forum Penitencjarne” 2010, nr 10.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	29
	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	20	20
	Przygotowanie prac pisemnych	15	20
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	17
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	0	0
	Przygotowanie projektu /prezentacji	0	0
	Inne	0	0
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI: Brak.		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordynator przedmiotu: dr Mariusz Snopek		Zespół dydaktyczny: dr Mariusz Snopek	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	SUPERWIZJA W PRACY RESOCJALIZACYJNEJ		
Kierunek	PEDAGOGIKA-SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	2-10
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – student ma uporządkowaną wiedzę w zakresie celów i zasad prowadzenia superwizji w oddziaływaniach resocjalizacyjnych, wychowawczych i terapeutycznych.</p> <p>W 2 – Student zna zasady etyki pracy z osobami niedostosowanymi społecznie.</p> <p>W 3 – student ma uporządkowaną wiedzę w zakresie pracy resocjalizacyjnej instytucjonalnej i w warunkach wolnościowych.</p>		EK_W_03 EK_W_11 EK_W_12
Umiejętności	<p>U 1 – student potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się na temat zagadnień resocjalizacyjnych i wychowawczych, potrafi odnieść się do różnych ujęć teoretycznych, korzystając z dorobku pedagogiki i innych dyscyplin naukowych.</p> <p>U 2 – student potrafi dokonać analizy podejmowanych przez siebie interwencji zawodowych.</p>		EK_U_11 EK_U_07

<p>Kompetencje społeczne</p>	<p>K 1 - Student jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych, resocjalizacyjnych i wychowawczych</p> <p>K 2 - Student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych.</p>		<p>EK_KS_02 EK_KS_04</p>									
<p>Forma zajęć:</p>	<p>wykład, ćwiczenia</p>											
<p>Metody prowadzenia wykładów</p>	<p>wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną</p>											
<p>Metody prowadzenia ćwiczeń</p>	<p>analiza tekstów, dyskusja(związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji</p>											
<p>Forma zaliczenia zajęć</p>	<p>Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
<p>Metody sprawdzania efektów kształcenia</p>	<p>Odpowiedzi ustne</p>	<p>Kolokwia</p>	<p>Sprawdzian praktyczny</p>	<p>Wykonanie zadania praktycznego</p>	<p>Projekt indywidualny</p>	<p>Praca pisemna (esej, referat)</p>	<p>Udział w dyskusji</p>	<p>Aktywność na zajęciach</p>	<p>Projekty grupowe</p>	<p>Egzamin ustny</p>	<p>Egzamin pisemny</p>	<p>Inne</p>
<p>Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)</p>			<p>70</p>					<p>30</p>				
<p>TREŚCI MERYTORYCZNE</p>												
<p>Wymagania wstępne</p>	<p>Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki</p>											

Cele przedmiotu	<p>C 1 – Student konfrontuje się z trudnościami osobistymi, których doświadczył w trakcie kontaktu z osobami nieprzystosowanymi w trakcie praktyk zawodowych, staży i wolontariatu</p> <p>C 2 - Student nabywa podstawowej wiedzy o własnych umiejętnościach i zasobach wykorzystywanych w kontakcie z osobami nieprzystosowanymi społecznie</p> <p>C 3 - Student pogłębia wiedzę z zakresu etyki zawodowej</p> <p>C 4 – Student kształtuje umiejętności dialogu wychowawczego z podopiecznymi</p> <p>C 5 - Student kształtuje umiejętności z zakresu rozumienia różnorodnych społeczno-kulturowych kontekstów roli wychowawcy, pedagoga resocjalizującego</p> <p>C 6 - Student ma świadomość potrzeby samodzielnego kształtowania zachowań prospołecznych oraz refleksji nad własną praktyką pedagogiczną</p>		
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Strategie pracy z osobami nieprzystosowanymi społecznie w warunkach instytucjonalnych i wolnościowych. 2.Zasady prowadzenia interwencji resocjalizacyjnych. 3.Znaczenie relacji wychowawczej. 4.Znaczenie uczenia się poprzez doświadczanie w pracy grupowej i indywidualnej z nieprzystosowanymi społecznie. 5.Zasady budowania kontraktu w pracy wychowawczej i resocjalizacyjnej. 6. Motywowanie podopiecznych do zmiany. 7.Cechy skutecznego wychowawcy. 8.Ścieżki rozwoju profesjonalnego, zasady uczestnictwa w superwizji, rola superwizora i superwizanta. <p>Ćwiczenia: Student zobowiązany jest do aktywnego udziału w zajęciach, poprzez prezentację przypadków własnych trudności doświadczanych w trakcie kontaktu z osobami nieprzystosowanymi w trakcie praktyk pedagogicznych, wolontariatów i staży, aktywnego udziału w dyskusji dotyczącej pracy innych. Prowadzący w miarę potrzeb dostarcza opisy sytuacji wychowawczych, terapeutycznych i poddaje je analizie wraz z uczestnikami. W trakcie zajęć warsztatowych poruszane są następujące zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktu. - obserwacja kontaktu werbalnego i niewerbalnego. - podstawowe umiejętności identyfikowania ról grupowych. - analiza sytuacji podopiecznego z perspektywy jego potrzeb i dążeń. - analiza sytuacji społecznej i możliwości wsparcia społecznego. 		
Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Berne E., Dzień dobry i co dalej, Poznań 2013 2. Yalom I., Dar terapii, Warszawa 2010 3. Opora R., Resocjalizacja. Wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie, Kraków 2010 4. Pospiszyl I., Konopczyński M., Resocjalizacja – w stronę środowiska otwartego, Warszawa 2007 5. Rosenberg M., Porozumienie bez przemocy. O języku serca, Warszawa 2014 6. Kowalczak M., Psychodrama w superwizji klinicznej, cz. 1, „Terapia Uzależnienia i Współzależnienia”, nr 1/2016 7. Kowalczak M., Psychodrama w superwizji klinicznej, cz. 2, „Terapia Uzależnienia i Współzależnienia”, nr 2/2016 		
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. Holler I., Porozumienie bez przemocy. Ćwiczenia, Warszawa 2014 2. Berne E., W co grają ludzie, Warszawa 2012 		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	29
	Tutoring	5	5

Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	20	27
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	10
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	20	20
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: Dr Ewa Dubiel		Zespół dydaktyczny: Dr Ewa Dubiel	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	PATOLOGIE I DEWIACJE SPOŁECZNE		
Kierunek	PEDAGOGIKA-SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	drugi-dziesiąty
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – zna i rozumie wybrane teorie socjologiczne i psychologiczne wyjaśniające naturę zjawisk dewiacyjnych w kontekście fundamentalnych dylematów współczesnej kultury oraz uwarunkowania funkcjonowania jednostek, grup i szerszych społeczności.</p> <p>W 2 – zna i rozumie mechanizmy zachowania człowieka w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym z uwzględnieniem wiedzy w zakresie rozwoju i indywidualnych potrzeb człowieka.</p> <p>W 3 – zna symptomatologię wybranych zjawisk nieprzystosowania społecznego i dewiacji społecznej, rozumie podstawowe mechanizmy dysfunkcji w zachowaniu</p>		EK_W_06 EK_W_07 EK_W_03
Umiejętności	<p>U 1 – potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu dynamiki zachowań dewiacyjnych w celu diagnozowania i projektowania działań profilaktycznych, wychowawczych, socjalizacyjnych i resocjalizacyjnych w odniesieniu do potrzeb indywidualnych i społecznych.</p> <p>U 2 – potrafi rozpoznać i zrozumieć specyficzne problemy funkcjonowania osób nieprzystosowanych społecznie w kontekście indywidualnej sytuacji życiowej.</p>		EK_U_04 EK_U_05

Kompetencje społeczne	<p>K 1 – jest wrażliwy na potrzeby osób nieprzystosowanych społecznie, angażuje się we współpracę z uczestnikami procesów resocjalizacji i terapii, wykazuje się refleksyjnością</p> <p>K 2 – jest gotów do podejmowania wyzwań zawodowych związanych z włączaniem osób nieprzystosowanych społecznie i wykluczanych w życie społeczne.</p> <p>K 3 – dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z pracą z jednostką nieprzystosowaną społecznie.</p>		<p>EK_KS_07</p> <p>EK_KS_06</p> <p>EK_KS_15</p>									
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów"), metoda przypadków											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		x				x		X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		40				10		50				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Student zdobywa wiedzę z zakresu dynamiki najczęściej występujących zjawisk patologii społecznej uwarunkowań dewiacji indywidualnej i zbiorowej, w kontekście socjologicznych i psychologicznych mechanizmów ich powstania.</p> <p>C 2 – Student nabywa umiejętności analizowania aktualnych problemów społecznych w Polsce i na świecie w odniesieniu do czynników społeczno-kulturowych i ekonomicznych.</p> <p>C 3 – Student potrafi ustalić strategię oddziaływań instytucjonalnych i wolnościowych wobec przejawów zachowań dewiacyjnych, rozumie istotę i cel oddziaływań profilaktycznych wobec zjawisk dysfunkcji indywidualnej i społecznej.</p>											

<p style="text-align: center;">Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pojęcie normy i patologii w nauce i praktyce klinicznej w kontekście społeczno-kulturowego funkcjonowania człowieka - Wybrane teorie psychologiczne i socjologiczne z zakresu dewiacji indywidualnej i grupowej - Indywidualne osobowościowe czynniki ryzyka i chroniące przed nieprzystosowaniem społecznym - Rodziny ryzyka – system rodzinny w etiologii nieprzystosowania społecznego - Patologia systemów społecznych – rola czynników tkwiących w ekosystemie i makrosystemie - Strategie profilaktyczne i oddziaływania resocjalizacyjne i terapeutyczne mające na celu przeciwdziałanie zjawiskom dysfunkcji społecznej <p>Ćwiczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Przemoc i zachowania agresywne w świecie realnym i wirtualnym - Przemoc domowa - Niekontrolowany seks, pornografia i prostytutka - Subkulturowość i podkulturowość we współczesnym świecie - Sekty i dewiacyjne ideologie - Funkcjonowanie nałogowe, uzależnienia behawioralne i chemiczne - Podejmowanie nadmiernego ryzyka, zachowania eksternalizacyjne - Zaburzenia lękowe, zachowania internalizacyjne - Samookaleczanie - Próby samobójcze i samobójstwa - Zaburzenia odżywiania - Antyspołeczne zaburzenie osobowości - Przejawy zachowań przestępczych w ujęciu symptomatologicznym, etiologicznym i profilaktycznym 		
<p style="text-align: center;">Literatura podstawowa</p>	<p>I. Pospiszył, Patologie społeczne, Warszawa 2008.</p> <p>S. Kozak, Patologie wśród dzieci i młodzieży, Warszawa 2007</p> <p>R. Opora, Ewolucja niedostosowania społecznego jako rezultat zmian w zakresie odporności psychicznej i zniekształceń poznawczych, Gdańsk 2009</p> <p>A. Siemaszko, Granice tolerancji. O teoriach zachowań dewiacyjnych, Warszawa 1993</p> <p>I. Mudrecka, Poczucie odpowiedzialności młodzieży skonfliktowanej z prawem, Opole 2010</p> <p>J. Jarczyńska, Uzależnienia behawioralne i zachowania problemowe młodzieży, Bydgoszcz 2014</p> <p>H. Cash, K. McDaniel, Dzieci konsoli, Poznań 2014</p> <p>I. Pospiszył, Zachowania dewiacyjne dziewcząt i kobiet, Łódź 2011</p>		
<p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p>	<p>A. Suchańska, T. Gąsiorowska, Osobowość a wczesny uraz relacyjny, Konin 2010</p> <p>B. Józefik, Anoreksja i bulimia psychiczna, Kraków 1996</p> <p>A. Carr, Depresja i próby samobójcze młodzieży, Gdańsk 2004</p> <p>J. Herman, Przemoc – uraz psychiczny i powrót do równowagi, Gdańsk 1998</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
<p style="text-align: center;">Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	29

	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	17
	Przygotowanie prac pisemnych	5	5
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	10
	Przygotowanie do egzaminu	25	25
	Wykonanie zadania praktycznego		
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: Dr Ewa Dubiel		Zespół dydaktyczny: Dr Ewa Dubiel	

UNIwersytet
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	STRATEGIE ODDZIAŁYWAŃ TERAPEUTYCZNYCH W RESOCJALIZACJI		
Kierunek	PEDAGOGIKA-SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	2-10
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – ma uporządkowaną wiedzę o celach i zadaniach oddziaływań terapeutycznych w pracy z jednostkami nieprzystosowanymi społecznie.</p> <p>W 2 – ma uporządkowaną wiedzę o metodach i technikach pracy w różnych systemach terapeutycznych.</p> <p>W 3 – ma uporządkowaną wiedzę w zakresie dynamiki zaburzeń psychicznych, emocjonalnych i zachowania, zna kryteria diagnostyczne, patogenezę i kierunki pracy z określoną kategorią zaburzeń.</p>		EK_W_07 EK_W_10 EK_W_12
Umiejętności	<p>U 1 - potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych środków i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, umie nawiązać i w podstawowym zakresie utrzymać kontakt terapeutyczny.</p> <p>U 2 - potrafi twórczo inicjować i animować pracę nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów wychowawczych i resocjalizacyjnych.</p> <p>U 3 – potrafi wykorzystywać w pracy wychowawczej, resocjalizacyjnej podstawowe metody i techniki oddziaływań terapeutycznych.</p>		EK_U_12 EK_U_16 EK_U_09

Kompetencje społeczne	<p>K 1 - utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w planowaniu, projektowaniu i realizowaniu oddziaływań socjoterapeutycznych i terapeutycznych.</p> <p>K 2 – ma świadomość odpowiedzialności wynikające z podejmowania roli wychowawcy, terapeuty, utożsamia się z zasadami etyki zawodu.</p> <p>K 3 – potrafi pracować w zespole, ma wysokie kompetencje w zakresie komunikowania się z innymi.</p>											<p>EK_KS_05</p> <p>EK_KS_04</p> <p>EK_KS_07</p>
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi Ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		x						X	x			
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy w zakresie dynamiki zaburzeń psychicznych, emocjonalnych i zachowania											
Cele przedmiotu	<p>C1. Student jest w stanie zrozumieć zachowanie dzieci, młodzieży i dorosłych w kontekście jego doświadczeń życiowych, potrzeb psychicznych i przeżytych urazów.</p> <p>C2. Student potrafi zaprojektować podstawowe oddziaływania terapeutyczne.</p> <p>C3. Student nabywa pogłębioną wiedzę w zakresie podstawowych pojęć i zasad z zakresu terapii indywidualnej, grupowej.</p> <p>C4. Student nabywa umiejętności diagnozowania potrzeb indywidualnych i grupowych z perspektywy różnych czynników występujących w życiu dzieci i młodzieży nieprzystosowanej.</p> <p>C5. Student potrafi posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności, przewiduje skutki swoich działań.</p>											

<p style="text-align: center;">Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Działania pomocowe w obszarze terapii i psychoterapii wobec osób nieprzystosowanych społecznie. 2. Czynniki leczące w psychoterapii. 3. Etapy psychoterapii – dynamika zmian 4. Psychoterapia w warunkach instytucji resocjalizacyjnej. 5. Psychoterapia w warunkach wolnościowych. 6. Socjoterapia wobec dzieci i młodzieży zagrożonej nieprzystosowaniem społecznym. 7. Etyka w pracy terapeutycznej. 8. Rozwój zawodowy terapeuty. <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Diagnozowanie sytuacji życiowej osób nieprzystosowanych społecznie. 2. Obserwacja przekazu werbalnego i niewerbalnego. 3. Kontakt terapeutyczny i więź terapeutyczna. 4. Praca z oporem, trudności w pracy z klientem nieprzystosowanym społecznie. 5. Przeniesienie i przeciwprzeniesienie w relacji terapeutycznej – świat widziany oczami klienta i terapeuty. 6. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu psychoanalitycznym i psychodynamicznym. 7. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu behawioralnym. 8. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu poznawczym. 9. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu humanistycznym. 10. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu egzystencjalnym. 11. Terapia Gestalt i terapie oparte na doświadczeniu. 12. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu systemowym. 13. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu terapii interpersonalnych 		
<p style="text-align: center;">Literatura podstawowa</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1/ Czabała C.: Czynniki leczące w psychoterapii, PWN Warszawa 2010. 2/ Prochaska J., Norcross J.: Systemy psychoterapeutyczne, IPZ Warszawa 2006. 3/ Yalom I.: Dar terapii, IPZ Warszawa 2010. 4/ Heaton J.: Podstawy umiejętności terapeutycznych, GWP Gdańsk 2003. 5/ Kottler J.: Skuteczny terapeuta, GWP Gdańsk 2003. 6/ Leżnicka-Łoś A.: Podstawy terapii psychoanalitycznej, Gdańsk 2012. 7/ Miller W., Forcehimes A., Zweben A.: Terapia uzależnień WUJ Kraków 2011. 		
<p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1/ Bernard H.S., MacKenzie K.R.: Podstawy terapii grupowej. GWP, Gdańsk 2000. 2/ Corey M.S., Corey G.: Grupy. Zasady i techniki grupowej pomocy psychologicznej. IPZiT PTP, Warszawa 1995. 		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
<p style="text-align: center;">Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	29
	Tutoring	5	5
<p style="text-align: center;">Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi</p>	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	20	27
	Przygotowanie prac pisemnych	15	15
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	15
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-

Ogólny bilans czasu pracy studenta	100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)	4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl		
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: Dr Ewa Dubiel	Zespół dydaktyczny: Dr Ewa Dubiel	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODYKA WYCHOWANIA RESOCJALIZUJĄCEGO		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	II-X
Język przedmiotu	Polski	Moduł	Moduł przedmiotu do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – student zna i rozumie terminologię stosowaną w pedagogice resocjalizacyjnej i jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, różnicuje fakty, teorie, metody oraz złożone zależności między nimi, zwłaszcza w zakresie norm, procedur i dobrych praktyk stosowanych w wybranym obszarze działalności oraz zna źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk wraz z jej przedmiotowym i metodologicznym powiązaniem z naukami humanistycznymi i społecznymi.</p> <p>W 2 – student posiada wiedzę na temat pedagogiki oraz pedagogiki resocjalizacyjnej, obejmującą terminologię, teorię, metodykę, w tym w pogłębionym stopniu zna przedmiot, cele i zadania pedagogiki resocjalizacyjnej i jej subdyscyplin.</p> <p>W 3 – student zna metody diagnozy psychopedagogicznej oraz zna i rozumie istotę, etiologię i konsekwencje zaburzeń rozwojowych, np. zaburzeń poznawczych, zaburzeń zachowania, zaburzeń sprawności sensomotorycznej i innych</p>		<p>EK_W_02</p> <p>EK_W_04</p> <p>EK_W_08</p>

Umiejętności	<p>U 1 – student potrafi rozpoznać i zrozumieć specyficzne problemy funkcjonowania jednostek nieprzystosowanych społecznie na poszczególnych etapach rozwojowych oraz zastosować wiedzę do prowadzenia zajęć z uwzględnieniem indywidualizowania zadań, dostosowywania metod i treści do potrzeb i możliwości podopiecznego.</p> <p>U 2 – student potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobrać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się wyzwań i zadań zawodowych.</p> <p>U 3 - potrafi analizować i krytycznie oceniać przydatność różnych metod i dobrać indywidualne metody pracy w zależności od potrzeb podopiecznych z wykorzystaniem aktualnych koncepcji psychologicznych i pedagogicznych w planowaniu, realizacji i ewaluacji procesu resocjalizacji.</p>		<p>EK_U_05 EK_U_06 EK_U_07</p>										
Kompetencje społeczne	<p>K 1 – student ma dużą świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, odznacza się wytrwałością.</p> <p>K 2 – student angażuje się we współpracę z uczestnikami procesu resocjalizacji w realizacji zadań zawodowych wynikających z jego roli, wykazuje cechy refleksyjnego praktyka.</p> <p>K 3 – student jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych, przy czym charakteryzuje się poszanowaniem kultury języka.</p>		<p>EK_KS_03 EK_KS_07 EK_KS_15</p>										
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia												
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy												
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów"), metoda sytuacyjna												
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>												
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E ustny	Egzamin pisemny	Inne	
	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Nie	Nie		Nie	

Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	50	-	-	-	-	25	25	-	-	-
TREŚCI MERYTORYCZNE											
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.										
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami i koncepcjami teoretycznymi wykorzystywanymi w metodyce wychowania resocjalizującego.</p> <p>C 2 – Zapoznanie studenta z mechanizmami wpływu społecznego oraz zasadami organizowania sytuacji wychowawczych, jak również zjawiskiem sztywności utrudniającym zmiany i proces przystosowanie się do zmieniającego się środowiska.</p> <p>C 3 – Opanowanie przez studenta umiejętności projektowania oddziaływań resocjalizacyjnych z wykorzystaniem potencjałów rozwojowych oraz kształtowanie umiejętności interpersonalnych niezbędnych w praktyce resocjalizacyjnej.</p>										
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład: Tradycyjne metody resocjalizacji, Socjotechnika, psychotechnika, kulturotechnika, Metody twórczej resocjalizacji, Metoda resocjalizacji przez sport, drame, i inne nowatorskie metody pracy. Podstawy metodyczne pracy wychowawcy klasy, pedagoga szkolnego, Podstawy metodyczne pracy w placówkach typu zamkniętego. Zapobieganie wypaleniu zawodowemu. Zasady oddziaływań resocjalizacyjnych. Psychologiczne mechanizmy zmiany postaw osób wykończonych społecznie. Cechy skutecznego wychowawcy.</p> <p>Ćwiczenia: Zalecenia metodyczne, Klasyfikacja metod wychowania resocjalizującego, mechanizmy resocjalizacji. Fazy oddziaływań resocjalizacyjnych, Strategie zmiany postaw jednostek wykończonych społecznie, Metoda wpływu osobistego, doradzania, przekonywania wychowawczego (formy argumentacji). Resocjalizacja jako reedukacja przebiegająca w warunkach konfliktu wewnętrznego Indywidualne programy resocjalizacyjnych prowadzonych w placówkach resocjalizacyjnych.</p>										
Literatura podstawowa	<p>Pytka L., <i>Pedagogika resocjalizacyjna, Wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne</i>, Warszawa 2000.</p> <p>Mudrecka I., <i>Z zagadnień pedagogiki resocjalizacyjnej</i>, Opole 2004.</p> <p>Górski S., <i>Metodyka resocjalizacji</i>, Warszawa 1985.</p> <p>Opora R., <i>Resocjalizacja: wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie</i>, Impuls, Kraków 2010.</p> <p>Benedyczak S., Jędrzejak K., Nowak B., Szczepaniak P., Urbańska I., <i>Wprowadzenie do metodyki pracy penitencjarnej</i>, Kalisz 1994.</p>										
Literatura uzupełniająca	<p><i>Resocjalizacja</i>, (red.) Urban B., Stanik J.M., Pedagogium, WSPR, Warszawa 2008.</p> <p>Zimbardo P. G., Leippe M. R., <i>Psychologia zmiany postaw i wpływu społecznego</i>, Poznań 2004.</p> <p>Prochaska J.O., <i>Zmiana na dobre. Rewolucyjny program zmiany, który pomoże ci przetrwać złe nawyki</i>, Warszawa 2008.</p> <p>Miller W. R., Rollnick S. (red.), <i>Dialog motywujący. Jak pomóc ludziom w zmianie</i>, Kraków 2014.</p> <p>Szczepkowski J., <i>Resocjalizacja skoncentrowana na rozwiązaniach</i>, Toruń 2016.</p>										
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)											
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności		Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne						
	Wykład		15		9						
	Ćwiczenia		30		29						
Tutoring		5		5							
Liczba godzin pracy studenta bez	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych		10		15						
	Przygotowanie prac pisemnych		25		25						

kontakty z prowadzącymi	Przygotowanie do ćwiczeń	15	17
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	0	0
	Przygotowanie projektu /prezentacji	0	0
	Inne	0	0
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4

KONTAKT:

Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl

UWAGI: Brak.

Okres ważności karty przedmiotu:
od roku akademickiego 2019/2020

Koordinator przedmiotu:
dr Mariusz Snopek

Zespół dydaktyczny:
dr Mariusz Snopek

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODYKA PROWADZENIA NEGOCJACJI I MEDIACJI		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	II-X
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W1 – Student posiada wiedzę z zakresu komunikacji interpersonalnej, rozumie przyczyny tworzenia się sytuacji konfliktowych i wie jak dobrać sposoby skutecznego zarządzania konfliktami.</p> <p>W2 - potrafi zdefiniować czym są negocjacje i mediacje umie ocenić ich efektywność, rozróżnia i wybiera style, strategie prowadzenie negocjacji i mediacji, techniki negocjacyjne negocjacji zdefiniować czym są negocjacje i mediacje.</p> <p>W 3 – ma wiedzę odnośnie barier negocjacyjnych oraz zasad i norm etyki zawodu mediatora.</p>		EK_W_03 EK_W_06 EK_W_12
Umiejętności	<p>U 1 – Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę, dokonać rozpoznania źródeł i klasyfikacji i problemu.</p> <p>U 2 – Student potrafi projektować proces negocjacji, mediacji i realizować właściwą strategię.</p> <p>U 3 - Student potrafi na bieżąco reagować i korygować błędy popełniane w trakcie negocjacji, mediacji.</p>		EK_U_09 EK_U_11 EK_U_12

Kompetencje społeczne	<p>K 1 - Student wie, że nieodłączną częścią interakcji społecznych są sytuacje konfliktowe i sprzeczne interesy. Wykazuje się ostrożnością w doborze środków komunikacji i rozwiązywania konfliktów.</p> <p>K 2 - Student realizując negocjacje, mediacje z wykorzystaniem właściwych technik, bierze pod uwagę argumentację wszystkich stron. Przestrzega wartości etycznych.</p> <p>K 3 – Student ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności. Rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego w zakresie negocjacji i mediacji.</p>		<p>EK_KS_03 EK_KS_05 EK_KS_11</p>									
Forma zajęć:	Wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji, gry dydaktyczne.											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E ustny	Egzamin pisemny	Inne
	x			x			x	x	x			
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	20%			20%			20%	20%	20%			
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Nauka zachowań w sytuacjach konfliktowych oraz nabycie umiejętności konstruktywnego ich rozwiązywania. Kształtowanie umiejętności traktowania konfliktu jako sytuacji kooperacji, doboru właściwych technik.</p> <p>C 2 - Rozwój kompetencji studenta w kierunku świadomego korzystania ze środków komunikacji interpersonalnej, położenie nacisku na przygotowanie praktyczne do prowadzenia negocjacji i mediacji.</p> <p>C 3 - Zapoznanie studentów z metodami skutecznego negocjacji, mediacji, technikami negocjacji oraz sposobami rozwiązywania konfliktu, a także uwarunkowaniami negocjacji</p>											

<p>Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład Konflikt definicje, przyczyny powstawania. Negatywne i pozytywne aspekty sytuacji konfliktowych. Style rozwiązywania konfliktów. Warunki skutecznego rozwiązywania konfliktów i sporów Zachowania w sytuacjach konfliktowych od czego zależą i co trzeba brać pod uwagę, wybierając swój sposób rozwiązania problemu. Znaczenie komunikacji interpersonalnej w rozwiązywaniu problemów w sytuacjach konfliktowych. Procedury rozwiązywania konfliktów: arbitraż, mediacja, negocjacje, facylitacje. Omówienie różnych strategii rozwiązywania sporów: arbitraż sąd.. Określenie negocjacji i mediacji zasad, sytuacji, w których są stosowane.</p> <p>Ćwiczenia: Sposoby interwencji w różnych sytuacjach konfliktowych, klasyfikacja problemów w negocjacjach i mediacjach. Strategie prowadzenia negocjacji i mediacji. Mediacje zasady, sytuacje, przykłady (mediacje gospodarcze, rodzinne, karne). Determinanty skutecznych negocjacji: przygotowania, miejsce, plan rozmów, priorytety, zadania uczestników negocjacji, określanie stanowisk, celów i interesów negocjacyjnych. Etapy działań mediatora, jego zadania. Negocjacje pozytywne problemowe wady i zalety, fazy, stosowane taktyki i manipulacje. Negocjacje zespołowe (praca w grupie, zachowania członków zespołu, podział obowiązków, sposoby podejmowania decyzji w zespole. Znaczenie czynnika ludzkiego w negocjacjach emocje, percepcja, komunikacja, Kulturowe i etyczne uwarunkowania negocjacji</p>
<p>Literatura podstawowa</p>	<p>Argiell-Matusiewicz K., Negocjacje i mediacje, Warszawa 2010. Bargiel-Matusiewicz „Negocjacje i mediacje”, Warszawa, 2007. Binsztok A. (red.), Sztuka skutecznego prowadzenia mediacji i negocjacji. Zagadnienia psychologiczne i komunikacyjne, Wrocław 2013. Fisher R., Ury W., Patron B., Dochodząc do tak. Negocjowanie bez poddawania się PWE Warszawa 1994. Gmurzyńska E., Morka R., Mediacje teoria i praktyka, 2009. Haman W., Gut J., Docenić konflikt. Od walki i manipulacji do współpracy, Gliwice 2008 Kaźmierczak M., Kaźmierczak J., Mediacja rodzinna. Praktyczny poradnik, Warszawa 2015. Lewicka A. (red.), Profesjonalny mediator. Zostań nim. Poradnik metodyczny, Lublin 2008. Moore C. W., Mediacje. Praktyczne strategie rozwiązywania konfliktów, Warszawa 2009. Nordhelle G., Mediacja. Sztuka rozwiązywania konfliktów, Gdańsk 2010. Peeling N., Negocjacje. Co dobry negocjator wie, robi i mówi, Warszawa 2010. Roy J. Lewicki, David M. Saunders, Bruce Barry, John W. Minton, Zasady negocjacji, Poznań 2008. Rządca R.A., Wujec P. Negocjacje PWE Warszawa 1998. Ury W. Odchodząc od nie. Negocjowanie od konfrontacji do kooperacji PWE Warszawa 1997 Winogrodzka L., Techniki negocjacyjne w pracy mediatora [W:] Lewicka A. (red.), Profesjonalny mediator. Zostań nim. Poradnik metodyczny, Lublin 2008.</p>
<p>Literatura uzupełniająca</p>	<p>Adler R. B., Rosenfeld L. B., Proctor II R. F., Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się, Poznań 2011. Bureš I., Lopuchovska V. A., Złote zasady negocjacji, Gliwice 2006. Covey S., R., 3 rozwiązanie. Jak sprostać najtrudniejszym życiowym wyzwaniom, Poznań 2012. Haman W., Gut J., Docenić konflikt. Od walki i manipulacji do współpracy, Wyd. 3, Gliwice 2008, s. 119-206. Hogan K., Psychologia perswazji,, Warszawa 2001. Lax David A: Negocjacje w trzech wymiarach: jak wygrać najważniejsze gry negocjacyjne. Warszawa 2007. Moore C. W., The mediation process. Practical strategies for resolving conflict, San Francisco 1996. Przybyła-Basista H., Mediacje rodzinne w konflikcie rozwodowym. Gotowość i opór małżonków a efektywność procesu mediacji, Katowice 2006. Schott B., Skuteczne negocjacje. Jak negocjować w pracy i w domu, 2007. Spence G., Jak skutecznie przekonywać, Poznań 2001.</p>
<p>Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)</p>	

	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	29
	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	17
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	10
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	15	15
	Przygotowanie projektu /prezentacji	15	15
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordynator przedmiotu: Dr hab. Anna Krasnodębska		Zespół dydaktyczny: Dr hab. Anna Krasnodębska	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	PRACA TERAPEUTYCZNA Z UZALEŻNIONYMI		
Kierunek	PEDAGOGIKA-SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	2-10
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – Ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju uzależnienia chemicznego i niechemicznego, w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, kryteriach diagnostycznych, patogenezie zaburzenia.</p> <p>W 2 – Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych strategiach pracy z osobami uzależnionymi, stosowanych metodach i technikach w kontekście różnych podejść.</p> <p>W 3 – Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej w pracy terapeutycznej z uzależnionymi.</p>		EK_W_03 EK_W_10 EK_W_11
Umiejętności	<p>U 1 - posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat dynamiki uzależnień, przy użyciu różnych źródeł oraz ich interpretowania po to aby tworzyć podstawowy plan terapii.</p> <p>U 2 - potrafi zastosować podstawowe techniki używane w pracy z uzależnionymi, potrafi dokonać diagnozy i zaordynować podstawowe oddziaływania leczniczo-terapeutyczne.</p> <p>U 3 - potrafi twórczo inicjować i animować pracę nad własnym rozwojem w oparciu o podstawowe zalecenia dla terapeutów uzależnień.</p>		EK_U_04 EK_U_05 EK_U_16

Kompetencje społeczne	<p>K 1 – jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych w obszarze wsparcia i pomocy uzależnionym, wykazuje aktywność i zainteresowanie tworzeniem profesjonalnego warsztatu terapeutycznego.</p> <p>K 2 – odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w planowaniu, projektowaniu i realizowaniu oddziaływań z zakresu profilaktyki i terapii uzależnień.</p> <p>K 3 -odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy terapeutycznej i profilaktycznej, podejmowane decyzje w tym zakresie oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec osób uzależnionych za własne zachowanie i przygotowanie do niesienia im pomocy.</p>		<p>EK_KS_04 EK_KS_05 EK_KS_08</p>									
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów"), metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		50				25		25				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	<p>C 1 – zdobycie wiedzy z zakresu strategii pracy terapeutycznej z osobami uzależnionymi od substancji psychoaktywnych.</p> <p>C 2 – poznanie metod i technik pracy z uzależnionymi.</p> <p>C 3 – rozszerzenie warsztatu diagnostycznego w zakresie rozpoznawania poziomu uzależnienia i doboru adekwatnych strategii pomocowych.</p>											

<p style="text-align: center;">Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Społeczne postawy wobec używania substancji psychoaktywnych i zachowań nałogowych wczoraj i dziś. 2. Substancje psychoaktywne, oddziaływanie, potencjał uzależniająca, dostępność. 3. Mechanizmy rozwoju uzależnienia – kontekst biologiczny. 4. Mechanizmy rozwoju uzależnienia – kontekst społeczny. 5. Mechanizmy uzależnienia – kontekst psychologiczny. 6. Destrukcja relacji społecznych – członkowie rodzin wobec uzależnienia jednego z nich (syndrom DDA i współuzależnienie) 7. Głód substancji i/lub nałogowych zachowań w nawrocie uzależnienia. 8. Czynniki leczące w psychoterapii uzależnień. 9. Kodeks etyki pracy terapeuty uzależnień, ścieżki samorozwoju. <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kryteria diagnostyczne uzależnienia behawioralnego i od substancji. 2. Etapy uzależnienia – od inicjacji do destrukcji. 3. Funkcjonowanie biopsychospołeczne osób uzależnionych. 4. Podstawowe strategie leczenia uzależnień w Polsce i na świecie. 5. Metoda społeczności terapeutycznej – zasady, formy i narzędzia pracy. 6. Metoda pracy grupowej w warunkach ambulatorium. 7. Praca indywidualna z klientem uzależnionym. 8. Redukcja szkód w obszarze uzależnień. 9. Grupy samopomocowe. 10. Kontakt terapeutyczny – podstawowe zasady nawiązywania kontaktu, sposoby prowadzenia pierwszego wywiadu terapeutycznego. 11. Dialog motywujący w pracy z uzależnionymi. 12. Praca z głodem – strategie behawioralno-poznawcze, rola dialogu terapeutycznego. 13. Praca z oporem w terapii uzależnień. 14. Profilaktyka uzależnień – strategie pracy, zasady prowadzenia programów profilaktycznych. 		
<p style="text-align: center;">Literatura podstawowa</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Cz. Czabała, B. Bukowska, P. Jabłoński, <i>Uzależnienie od narkotyków. Podręcznik dla terapeutów</i>, Warszawa 2012 2. A. Beck, F. D. Wright, C. F. Newman, <i>Terapia poznawcza uzależnień</i>, Kraków 2007 3. J. Jaraczyńska, <i>Uzależnienia behawioralne i zachowania problemowe młodzieży</i>, Bydgoszcz 2014 4. I. Yalom, <i>Psychoterapia grupowa</i>, Kraków 2006 5. J. Łazuga-Koczurowska, <i>Młodzież i narkotyki. Terapia i rehabilitacja</i>, Warszawa 2007 6. A. Tatarsky, <i>Redukcja szkód w psychoterapii</i>, Warszawa 2007 		
<p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. P. Karpowicz, <i>Narkotyki, jak pomóc człowiekowi i jego rodzinie</i>, Białystok 2003 2. G. De Leon, <i>Społeczność terapeutyczna</i>, Warszawa 2003 3. S. A. Maisto, M. Galizio, G. J. Connors, <i>Uzależnienie, Zażywanie i Nadużywanie</i>, Warszawa 1999. 		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
<p style="text-align: center;">Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	Rodzaj aktywności	Studnia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	29
Tutoring	5	5	
<p style="text-align: center;">Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi</p>	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	20	20
	Przygotowanie prac pisemnych	10	17
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20

	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordynator przedmiotu: Dr Ewa Dubiel		Zespół dydaktyczny: Dr Ewa Dubiel	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODYKA PRACY Z GRUPĄ WYCHOWAWCZĄ		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	II-X
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotu do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – student zna i rozumie terminologię stosowaną w pedagogice resocjalizacyjnej i jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych, różnicuje fakty, teorie, metody oraz złożone zależności między nimi, zwłaszcza w zakresie norm, procedur i dobrych praktyk stosowanych w wybranym obszarze działalności oraz zna źródła i miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk wraz z jej przedmiotowym i metodologicznym powiązaniem z naukami humanistycznymi i społecznymi.</p> <p>W 2 – student posiada wiedzę na temat pedagogiki oraz pedagogiki resocjalizacyjnej, obejmującą terminologię, teorię, metodykę, w tym w pogłębionym stopniu zna przedmiot, cele i zadania pedagogiki resocjalizacyjnej i jej subdyscyplin.</p> <p>W 3 – student zna metody diagnozy psychopedagogicznej oraz zna i rozumie istotę, etiologię i konsekwencje zaburzeń rozwojowych, np. zaburzeń poznawczych, zaburzeń zachowania, zaburzeń sprawności sensomotorycznej i innych</p>		<p>EK_W_02</p> <p>EK_W_04</p> <p>EK_W_08</p>

Umiejętności	<p>U 1 – student potrafi rozpoznać i zrozumieć specyficzne problemy funkcjonowania jednostek nieprzystosowanych społecznie na poszczególnych etapach rozwojowych oraz zastosować wiedzę do prowadzenia zajęć z uwzględnieniem grupowych zadań, dostosowywania metod i treści do potrzeb i możliwości grupy wychowawczej.</p> <p>U 2 – student potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się wyzwań i zadań zawodowych.</p> <p>U 3 - potrafi analizować i krytycznie oceniać przydatność różnych metod i dobrać grupowe metody pracy w zależności od potrzeb podopiecznych z wykorzystaniem aktualnych koncepcji psychologicznych i pedagogicznych w planowaniu, realizacji i ewaluacji procesu resocjalizacji.</p>	<p>EK_U_05</p> <p>EK_U_06</p> <p>EK_U_07</p>										
Kompetencje społeczne	<p>K 1 – student ma dużą świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, odznacza się wytrwałością.</p> <p>K 2 – student angażuje się we współpracę z uczestnikami procesu resocjalizacji w realizacji zadań zawodowych wynikających z jego roli, wykazuje cechy refleksyjnego praktyka.</p> <p>K 3 – student jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych, przy czym charakteryzuje się poszanowaniem kultury języka.</p>	<p>EK_KS_03</p> <p>EK_KS_07</p> <p>EK_KS_15</p>										
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów"), metoda sytuacyjna											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E ustny	Egzamin pisemny	Inne

	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	25	-	-	-	-	25	50	-	-		-

TREŚCI MERYTORYCZNE

Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.											
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami i koncepcjami teoretycznymi wykorzystywanymi w metodyce wychowania resocjalizującego w pracy z grupą.</p> <p>C 2 – Zapoznanie studenta z metodami grupowymi stosowanymi w resocjalizacji oraz zasadami organizowania sytuacji wychowawczych.</p> <p>C 3 – Opanowanie przez studenta umiejętności projektowania oddziaływań resocjalizacyjnych z wykorzystaniem potencjałów rozwojowych grupy oraz kształtowanie umiejętności w pracy z grupą wychowawczą.</p>											
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład: Teoretyczne podstawy metodyki wychowania resocjalizującego, Zalecenia metodyczne wykorzystywane w resocjalizacji. Zasady oddziaływań resocjalizacyjnych na grupę, Psychologiczne mechanizmy zmiany postaw jednostek wykołejonych społecznie. Metody oddziaływania grupowego, jak również sytuacyjnego. Motywowanie podopiecznych.</p> <p>Ćwiczenia: Warunki wpływu jednostki na grupę i grupy na jednostkę. Procesy grupowe, Klasyfikacja metod wychowania resocjalizującego oraz mechanizmów resocjalizacji. Metody pracy z grupą, Znaczenie grupy (jej prestiż i spójność) w rozwoju jednostki. Formy pracy z grupą. Grupowe programy resocjalizacyjne prowadzone w placówkach resocjalizacyjnych.</p>											
Literatura podstawowa	<p>Pytka L., <i>Pedagogika resocjalizacyjna, Wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne</i>, Warszawa 2000.</p> <p>Mudrecka I., <i>Z zagadnień pedagogiki resocjalizacyjnej</i>, Opole 2004.</p> <p>Górski S., <i>Metodyka resocjalizacji</i>, Warszawa 1985.</p> <p>Opora R., <i>Resocjalizacja: wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie</i>, Impuls, Kraków 2010.</p> <p>Benedyczak S., Jędrzejak K., Nowak B., Szczepaniak P., Urbańska I., <i>Wprowadzenie do metodyki pracy penitencjarnej</i>, Kalisz 1994.</p>											
Literatura uzupełniająca	<p><i>Resocjalizacja</i>, (red.) Urban B., Stanik J.M., Pedagogium, WSPR, Warszawa 2008.</p> <p>Zimbardo P. G., Leippe M. R., <i>Psychologia zmiany postaw i wpływu społecznego</i>, Poznań 2004.</p> <p>Prochaska J.O., <i>Zmiana na dobre. Rewolucyjny program zmiany, który pomoże ci przezwyciężyć złe nawyki</i>, Warszawa 2008.</p> <p>Miller W. R., Rollnick S. (red.), <i>Dialog motywujący. Jak pomóc ludziom w zmianie</i>, Kraków 2014.</p> <p>Szczepkowski J., <i>Resocjalizacja skoncentrowana na rozwiązaniach</i>, Toruń 2016.</p>											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												

Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
		Wykład	15
	Ćwiczenia	30	29
	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	15
	Przygotowanie prac pisemnych	25	25
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	17

	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	0	0
	Przygotowanie projektu /prezentacji	0	0
	Inne	0	0
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI: Brak.		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: dr Mariusz Snopek		Zespół dydaktyczny: dr Mariusz Snopek	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODY I FORMY PRACY Z DZIECKIEM Z ZABURZENIAMI ZACHOWANIA		
Kierunek	PEDAGOGIKA-SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	drugi-dziesiąty
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – zna i rozumie wybrane kategorie zaburzeń w zachowaniu dzieci i młodzieży, posiada wiedzę niezbędną do diagnozowania i projektowania oddziaływań korekcyjnych i profilaktycznych wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania.</p> <p>W 2 – posiada wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej i pedagogiki resocjalizacyjnej pozwalającą zrozumieć zaburzenia zachowania w kontekście specyficznych potrzeb wychowanków, deficytów rozwojowych.</p> <p>W 3 – posiada wiedzę z zakresy metodyki pracy z dzieckiem i młodzieżą z zaburzeniami zachowania, posiada wiedzę w zakresie możliwości wsparcia i współpracy ze środowiskiem rodzinnych dzieci i młodzieży nieprzystosowanej społecznie</p>		EK_W_03 EK_W_07 EK_W_12
Umiejętności	<p>U 1 – potrafi wykorzystać posiadana wiedzę z zakresu diagnozowania i projektowania oddziaływań korekcyjnych wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania w celu refleksyjnego prowadzenia interwencji wychowawczych i planowych oddziaływań.</p> <p>U 2 – potrafi rozpoznać i zrozumieć specyficzne problemy funkcjonowania dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania oraz dostosować do nich zindywidualizowany sposób pracy.</p> <p>U 3 – potrafi opracować i przeprowadzić program profilaktyczny, zajęcia socjoterapeutyczne, arteterapeutyczne, wybrane techniki psychodramatyczne dla dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania.</p>		EK_U_01 EK_U_05 EK_U_08

Kompetencje społeczne	<p>K 1 – jest gotów do samodzielnego podejmowania decyzji w zakresie interwencji wychowawczych oraz do uczestniczenia w zespołowych formach pracy z dziećmi i młodzieżą przejawiającą zaburzenia w zachowaniu.</p> <p>K 2 –ma przekonanie o sensie podejmowania oddziaływań korekcyjnych wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania w celu poprawy jakości ich życia.</p> <p>K 3 -wykazuje zaangażowanie i odznacza się odpowiedzialnością za podejmowane decyzje w trakcie interwencji wychowawczych i planowych oddziaływań korekcyjnych wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania.</p>		<p>EK_KS_04</p> <p>EK_KS_05</p> <p>EK_KS_08</p>									
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja związana z wykładem, "burza mózgów", metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)						x			X			
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	<p>C 1 – posiada wiedzę z zakresy metodyki pracy z dzieckiem i młodzieżą z zaburzeniami zachowania, oraz w zakresie możliwości wsparcia i współpracy ze środowiskiem rodzinnych dzieci i młodzieży nieprzystosowanej społecznie.</p> <p>C 2 – potrafi rozpoznać i zrozumieć specyficzne problemy funkcjonowania dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania oraz dostosować do nich zindywidualizowany sposób pracy.</p> <p>C 3 –potrafi planować oddziaływania indywidualne i grupowe wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania.</p>											

<p style="text-align: center;">Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Psychologiczne kryteria diagnostyczne zaburzeń zachowania u dzieci i młodzieży 2. Pedagogiczne kryteria diagnozowania realizacji zadań wynikających z ról społecznych 3. Środowisko wychowawcze – szkolne, rodzinne, rówieśnicze – uwarunkowania procesu przystosowania społecznego 4. Potrzeby psychiczne i przekonania młodzieży jako predyktor zachowań przystosowawczych 5. Czynniki ochronne i czynniki ryzyka nieprzystosowania społecznego 6. Zastosowanie koncepcji poznawczo-behawioralnej w pracy z młodzieżą nieprzystosowaną społecznie 7. Indywidualne i grupowe strategie oddziaływań w pracy z młodzieżą z zaburzeniami zachowania. 8. Rola pracy z rodziną dziecka z zaburzeniami zachowania – koncepcja systemowa <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Cechy skutecznego wychowawcy 2. Zagadnienia etyczne w pracy z dziećmi i młodzieżą nieprzystosowaną społecznie 3. Umiejętności obserwacji i interpretacji zachowania dziecka z zaburzeniami zachowania 4. Umiejętności komunikacyjne w pracy z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami zachowania (aktywne słuchanie, odzwierciedlenie, podsumowania, formułowanie pytań otwartych) 5. Praca z oporem 6. Rola przeniesienia i przeciwprzeniesienia w pracy z dzieckiem z zaburzeniami zachowania 7. Zasady prowadzenia zajęć socjoterapeutycznych 8. Proces grupowy w oddziaływaniach socjoterapeutycznych 9. Czynniki leczące w procesie socjoterapii 10. Metody pracy z dzieckiem agresywnym 11. Metody pracy z dzieckiem nadpobudliwym psychoruchowo 12. Metody pracy z dzieckiem nieśmiałym 13. Metody oddziaływań profilaktycznych wobec młodych użytkowników substancji psychoaktywnych 14. Kształtowanie kompetencji społecznych u dzieci z zaburzeniami zachowania (umiejętności komunikacyjne, konstruktywne sposoby rozwiązywania konfliktów, asertywność, konstruktywne sposoby radzenia sobie z napięciem emocjonalnym)
<p style="text-align: center;">Literatura podstawowa</p>	<p>Karasowska A., Jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania? Profilaktyka na co dzień, Warszawa 2006.</p> <p>Milewska E., Szymanowska A., Rodzice i dzieci. Psychologiczny obraz sytuacji problemowych, Warszawa 2000.</p> <p>Jarczyńska J., Uzależnienia behawioralne i zachowania problemowe młodzieży, Bydgoszcz 2016.</p> <p>Opora R., Resocjalizacja. Wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie, Kraków 2010</p> <p>Grudziwska E. (red.), Socjoterapia w pracy z dziećmi i młodzieżą. Programy zajęć, cz. I, Difin, Warszawa 2015.</p> <p>Grudziwska E. (red.), Socjoterapia w pracy z dziećmi i młodzieżą. Programy zajęć, cz. II, Difin, Warszawa 201</p> <p>Jagięła J.: Socjoterapia w szkole. Krótki poradnik psychologiczny. Rubikon, Kraków 2007.</p> <p>Sawicka K. (red.): Socjoterapia. CMPPP MEN, Warszawa 2004.</p> <p>Strzemieczny J.: Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży. PTP, Warszawa 1993.</p> <p>Dąbrowska M., Rozesłaniec M.: Korygowanie zaburzeń zachowania dzieci nadpobudliwych psychoruchowo i agresywnych w grupie socjoterapeutycznej. WAM, Toruń 2004.</p> <p>Johnson D. W.: Podaj dłoń. IPZiT PTP, Warszawa 1992.</p> <p>Kutscher M.L., Attwood T., Wolff R.R.: Dzieci z zaburzeniami łączonymi. ADHD, trudności w nauce, zespół Aspergera, zespół Tourette, depresja dwubiegunowa i inne zaburzenia. Liber, Warszawa 2007.</p>
<p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p>	<p>Bernard H.S., MacKenzie K.R.: Podstawy terapii grupowej. GWP, Gdańsk 2000.</p> <p>Corey M.S., Corey G.: Grupy. Zasady i techniki grupowej pomocy psychologicznej. IPZiT PTP, Warszawa 1995.</p> <p>Geldard K., Geldard D.: Jak pracować z dziecięcymi grupami terapeutycznymi. GWP, Gdańsk 2005.</p>

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	29
	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	20	20
	Przygotowanie prac pisemnych	10	17
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordynator przedmiotu: Dr Ewa Dubiel		Zespół dydaktyczny: Dr Ewa Dubiel	

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	CZŁOWIEK W SYTUACJI IZOLACJI SPOŁECZNEJ		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	II-X
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotu do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – student zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, zwłaszcza w kontekście uwarunkowań funkcjonowania jednostek, grup i szerszych społeczności, w tym głównych środowisk wychowawczych, ich specyfiki i procesów w nich zachodzących oraz ma wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w penitencjarystyce, ze szczególnym uwzględnieniem metod stosowanych w naukach społecznych ze zrozumieniem postulatu wieloparadygmatyczności.</p> <p>W 2 – student zna i rozumie zagadnienia dotyczące rozwoju człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, w tym ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę obejmującą etapy rozwoju emocjonalnego, intelektualnego i społecznego oraz podstawowe i specyficzne potrzeby człowieka w kontekście wychowania i kształcenia obejmującego współczesne podejścia do problemów (podmiotowość, autonomia, samostanowienie, jakość życia).</p> <p>W 3 – student zna i rozumie przepisy prawne odnoszące się do resocjalizacji osób niedostosowanych społecznie oraz posiada wiedzę w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.</p>		EK_W_06 EK_W_07 EK_W_11

Umiejętności	<p>U 1 – student potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu penitencjarystyki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu krytycznej analizy i syntezy tych informacji, w celu rozwiązywania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, i innych, realizowanych w odniesieniu do osób niedostosowanych społecznie w działaniach rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych, resocjalizacyjnych.</p> <p>U 2 – student potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę w celu diagnozowania i projektowania działań praktycznych, w tym szczególnie rozpoznawania objawów zachowania wskazujących na istnienie zaburzeń oraz wykorzystywania wiedzy w celu pozyskiwania danych, analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze resocjalizacji.</p> <p>U 3 – student potrafi w sposób spójny i precyzyjny komunikować się z otoczeniem, w tym na przykład wypowiadać się w mowie i na piśmie oraz komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii oraz pracować w zespole oraz potrafi brać udział w debacie, w tym precyzyjnie przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich, uzasadniać swoje stanowisko.</p>	<p>EK_U_01</p> <p>EK_U_04</p> <p>EK_U_11</p>
Kompetencje społeczne	<p>K 1 – student ma dużą świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, odznacza się wytrwałością.</p> <p>K 2 – student angażuje się we współpracę z uczestnikami procesu resocjalizacji w realizacji zadań zawodowych wynikających z jego roli, wykazuje cechy refleksyjnego praktyka.</p> <p>K 3 – student jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych, przy czym charakteryzuje się poszanowaniem kultury języka.</p>	<p>EK_KS_03</p> <p>EK_KS_07</p> <p>EK_KS_15</p>
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia	
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy	
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów"), metoda sytuacyjna	
Forma zaliczenia zajęć	Wykład:	zaliczenie
	Ćwiczenia:	zaliczenie na ocenę

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	25	-	-	-	20	5	50	-	-		-
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.											
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Opanowanie przez studenta umiejętności formułowania zaleceń metodycznych na poziomie zasad, reguł i dyrektyw i realizowania ich w praktyce resocjalizacyjnej.</p> <p>C 2 – Student rozumie mechanizmy umożliwiające łagodzenie konfliktów pomiędzy sprzecznymi dążeniami jednostki do indywidualizmu i konformizmu, by aktywizować podopiecznych do odnajdowania swojej drogi życiowej zgodnej z optymalnym przystosowaniem społecznym oraz wspomagać rozwój jednostek niedostosowanych społecznie.</p> <p>C 3 – Opanowanie przez studenta metod bezpośredniego i pośredniego oddziaływania, jak również samodzielnego formułowania wskazówek metodycznych wynikających z różnych koncepcji teoretycznych.</p>											
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład: Podstawowa terminologii z zakresu penitencjarystyki. Regulacje prawne związane z karą pozbawienia wolności. Zasady działania, organizacji i funkcjonowania placówek totalnych w Polsce. Klasyfikacja skazanych, opis nowych kategorii przestępstw i przestępców.</p> <p>Ćwiczenia: Dehumanizacja kary pozbawienia wolności, sytuacja deprywacyjna spowodowana uwięzieniem. Negatywne konsekwencje izolacji penitencjarnej. Formy przystosowania się do izolacji penitencjarnej. Zjawisko drugiego życia oraz degradacji więziennej. Zjawisko samookaleczeń i tatuowania ciała w placówkach penitencjarnych. Skargowość skazanych.</p>											
Literatura podstawowa	<p>Snopek M., <i>Człowiek w sytuacji izolacji penitencjarnej – negatywne następstwa i formy przystosowania się</i>, [w:] Snopek M., Mudrecka I. (red.), <i>Resocjalizacja instytucjonalna – bariery i możliwości</i>, Opole 2013.</p> <p>Balandynowicz A., <i>Dehumanizacja kary pozbawienia wolności</i>, [w:] Przybyliński S. (red.), <i>Niebanalny wymiar resocjalizacji penitencjarnej. Heurystyczny wymiar ludzkiej egzystencji</i>, Toruń 2010.</p> <p>Balandynowicz A., <i>Pejoratywne aspekty systemu izolacyjno-dyscyplinarnego</i>, [w:] Snopek M. (red.), <i>Izolacja penitencjarna z perspektywy pejoratywnej i melioratywnej</i>, Toruń 2012.</p> <p>Ciosek M., <i>Izolacja więzienna</i>, Gdańsk 1993.</p> <p>Ciosek M., <i>Psychologia sądowa i penitencjarna</i>, Warszawa 2001.</p> <p>Machel H., <i>Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej – casus polski</i>, Kraków 2008.</p> <p>Machel H., <i>Rola i zadania kadry penitencjarnej</i>, [w:] <i>Resocjalizacja</i> (red.) Urban B., Stanik J. M., t.2. Warszawa 2008.</p> <p>Machel H., <i>Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna</i>, Gdańsk 2003.</p> <p><i>Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku, Kodeks karny wykonawczy</i> (Dz. U., Nr 90, poz. 557 z późn. zm.).</p>											

Literatura uzupełniająca	<p>Jelski A., <i>Tatuaż</i>, Warszawa 1993 lub Gliwice 2007.</p> <p>Kamiński M. M., <i>Gry więzienne. Tragikomiczny świat polskiego więzienia</i>, Warszawa 2006.</p> <p>Kozłowski P., Wirkus Ł., <i>Psychologiczne korelaty zachowań samookaleczających więźniów</i>, „Przegląd Więziennictwa Polskiego”, nr 49, 2005.</p> <p>Moczydłowski P., <i>Drugie życie więzienia</i>, Warszawa 2002.</p> <p>Opora R., <i>Eliminowanie zachowań autoagresywnych w zakładach karnych</i>, [w:] Przybyliński S. (red.), <i>Niebanalny wymiar resocjalizacji penitencjarnej. Heurystyczny wymiar ludzkiej egzystencji</i>, Toruń 2010.</p> <p>Przybyliński S., <i>Dziara, cynkówka, kolka- zjawisko tatuażu więziennego</i>, Kraków 2007.</p> <p>Przybyliński S., <i>Podkultura więzienna- wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej</i>, Kraków 2005.</p> <p>Snopek M., <i>Tatuaż. Element współczesnej kultury</i>, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2009 (lub 2010).</p> <p>Szaszkiewicz M., <i>Tajemnice grypsarki</i>, Gdańsk 1997.</p> <p><i>Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 marca 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobów załatwiania wniosków, skarg i prośb osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych</i> (Dz.U. 2013 poz. 647).</p>
---------------------------------	--

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)

Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
Ćwiczenia	30	29	
Tutoring	5	5	
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	15	15
	Przygotowanie prac pisemnych	20	25
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	17
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	0	0
	Przygotowanie projektu /prezentacji	0	0
	Inne	0	0
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4

KONTAKT:

Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl

UWAGI: Brak.

Okres ważności karty przedmiotu:
od roku akademickiego 2019/2020

Koordinator przedmiotu:
dr Mariusz Snopek

Zespół dydaktyczny:
dr Mariusz Snopek

UNIWERSYTET
OPOLSKI

INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH

45-052 Opole, ul. Oleska 48
tel. +48 77 452 74 21; fax +48 77 452 74 20
inp@uni.opole.pl
www.inp.opole.pl

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODY I FORMY PRACY Z DZIECKIEM Z TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ		
Kierunek	PEDAGOGIKA-SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I-V	Semestr	drugi-dziesiąty
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe	Odniesienia do efektów Kierunkowych	
Wiedza	<p>W 1 – posiada pogłębioną wiedzę na temat zaburzeń dzieci z trudnościami w uczeniu się,</p> <p>W 2 – w pogłębionym stopniu posiada wiedzę w zakresie metodyki nauczania i wychowania dzieci z trudnościami w uczeniu się we wszystkich typach szkół i rodzajach placówek</p> <p>W 3 – posiada wiedzę dotyczącą przepisów prawnych odnoszących się do edukacji dzieci z trudnościami w uczeniu się oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi,</p>	EK_W_01 EK_W_04 EK_W_11	
Umiejętności	<p>U 1 - rozumie specyficzne problemy funkcjonowania dzieci z trudnościami w uczeniu się oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, we wszystkich typach szkół i rodzajach placówek,</p> <p>U 2 - ma pogłębione umiejętności obserwowania, wstępnego diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji edukacyjnych, będących udziałem dzieci z trudnościami w uczeniu się,</p> <p>U 3 - potrafi krytycznie ocenić przydatność różnych metod, form i pomocy dydaktycznych dobrać indywidualne metody pracy w zależności od potrzeb dziecka,</p>	EK_U_04 EK_U_04 EK_U_07	

Kompetencje społeczne	K 1 - jest wrażliwy na wieloaspektowe potrzeby dzieci z trudnościami w uczeniu się oraz ich rodzin,		EK_KS_01 EK_KS_02 EK_KS_14									
	K 2 - wykazuje twórcze i zaangażowane podejście w zakresie pracy z dziećmi z trudnościami w uczeniu się, we wszystkich typach szkół i rodzajach placówek,											
	K 3 - charakteryzuje się komunikatywnością, odpowiedzialnością i refleksyjnym podejściem w pracy z dziećmi z trudnościami w uczeniu się.											
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja metoda przypadków, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X		X				X	X				X
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	30		40				10	10				10
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C 1 – Zdefiniowanie podstawowej terminologii. C 2 – Poznanie zasad i form pracy z dzieckiem z trudnościami w uczeniu się. C 3 - Nabycie wiedzy z zakresu identyfikowania specyficznych trudności w uczeniu się. C 4 - Nabycie podstawowych umiejętności diagnozowania trudności w uczeniu się. C 5 – Poznanie podstaw prawnych pomocy dzieciom z trudnościami w uczeniu się. C 6 – Poznanie metod pracy z dzieckiem z trudnościami w uczeniu się. C 7 – Nabycie umiejętności właściwego doboru metod i form pracy z dzieckiem z trudnościami w uczeniu się i ich rodziną.											

<p style="text-align: center;">Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład: Trudności w uczeniu się (niespecyficzne i specyficzne). Stan badań nad trudnościami w uczeniu się. Podstawy prawne. Etiologia i patomechanizm trudności w uczeniu się. Trudności w uczeniu się czytania i pisania. Terminologia. Definicje. Symptomy i ich dynamika. Częstość występowania. Diagnoza. Trudności w uczeniu się matematyki. Terminologia. Definicje. Symptomy i ich dynamika Częstość występowania. Diagnoza. Zasady i formy organizacji pomocy dzieciom z trudnościami w uczeniu się i ich rodzinom.</p> <p>Ćwiczenia: Metody pracy z uczniem z trudnościami w czytaniu i pisaniu (tradycyjne metody T. Danielewicz, A. Magnuskiej, A. Koźmińskiej oraz T. Gąsowkiej, Z. Pietrzak-Stępkowskiej, Metoda 18 struktur wyrazowych E. Kujawy, M. Kurzyny, ćwiczenia grafomotoryczne H. Tymichovej, program M. Frostig i D. Horne, program N. C. Kepharta, Metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz i inne). Metody pracy z uczniem z trudnościami w nauce matematyki (ćwiczenia pozwalające dziecku osiągnąć dojrzałość do uczenia się matematyki w warunkach szkolnych - dziecięce liczenie, stałość długości, masy i objętości), metoda konstruowania gier dydaktycznych E. Gruszczyk-Kolczyńskiej, wykorzystanie gier i zabaw matematycznych i paramatematycznych w terapii dzieci z trudnościami w uczeniu się matematyki, gry i zabawy matematyczne, terapia ręki. Zajęcia zwiększające ogólną efektywność uczenia się (metoda G. Dennisona, zajęcia relaksacyjno-koncentrujące, samowiedza o stylach uczenia się, wykorzystanie technologii pomocowych, scenariusze zajęć rewalidacyjnych).</p>		
<p style="text-align: center;">Literatura podstawowa</p>	<p>Bogdanowicz M. (2003), Ćwiczenia grafomotoryczne według Hany Tymichowej. Bogdanowicz M. (2005), Ryzyko dysleksji. Problem i diagnozowanie. Bogdanowicz M. (2008), Model diagnozowania dysleksji rozwojowej. Dysleksja. Biuletyn Polskiego Towarzystwa Dysleksji, numer sygnałny, s. 7–12. Brudnik E., Moszyńska A., Owczarska B. (2000), Ja i mój uczeń pracujemy aktywnie. Przewodnik po metodach aktywizujących. Dąbrowska-Jabłońska I. (red.) (2010), Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej, Gruszczyk-Kolczyńska E. (2009), Zielińska E., Zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze dla dzieci które rozpoczną naukę w szkole. Gruszczyk-Kolczyńska E. (2008), Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki. Przyczyny, diagnoza, zajęcia korekcyjno – wyrównawcze. Gruszczyk-Kolczyńska E. (2014), Edukacja matematyczna w klasie I. Krasowicz-Kupis G. (red.) (2009), DIAGNOZA DYSLEKSJI – najważniejsze problemy. Małasiewicz M., (2006), ABY POLUBIĆ MATEMATYKĘ – Zestaw ćwiczeń terapeutycznych dla uczniów klas I–III szkoły podstawowej mających specyficzne trudności w uczeniu się matematyki. Odowska-Szlachcic B., Mierzejewska B., (2015), WZROK I SŁUCH – zmysły wiodące w uczeniu się w aspekcie integracji sensorycznej. Oszwa U. (2011), Wczesna diagnoza dziecięcych trudności w liczeniu. Wybrane zagadnienia. Oszwa U. (2005), Zaburzenia rozwoju umiejętności arytmetycznych. Problem diagnozy i terapii. Semadeni Z., Gruszczyk-Kolczyńska E., Treliński G. (2015), Matematyczna edukacja wczesnoszkolna Teoria i praktyka.</p>		
<p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p>	<p>Krasowicz-Kupis G. (2008), Psychologia dysleksji. Reclik R., Nowik J. (2002), Rachunek pamięciowy w młodszych klasach szkoły podstawowej. Reid G. (2005), Dysleksja. Reid G., Wearmouth J. (2008), Dysleksja . teoria i praktyka. Skorek E.M. (red.) (2010), Terapia pedagogiczna. Zagadnienia praktyczne i propozycje zajęć.</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
<p>Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9

	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	29
	Tutoring	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	20	20
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	17
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	10	10
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	10	10
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020		
Koordinator przedmiotu: Dr hab. Iwona Dąbrowska-Jabłońska	Zespół dydaktyczny: Dr hab. Iwona Dąbrowska-Jabłońska		